Biblioteca Centrală Regională

Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul III — Nr. 256
Marți 9 octombrie 1956

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și al Ministerului Gospodăriilor Agricole de Stat din R. P. R.

În acest număr:

Plugarul vrednic își asigură de acum sămînța pentru primăvara viitoare

Prin recolta bogată de porumb pe care a obținut-o anul acesta, țăranul muncitor Ion Tudor din comuna Cordun, raionul Roman, a cucerit din nou titlul de fruntaș al recoltelor bogate. El a lucrat întocmai cum a învățat la cursul agrotehnic: terenul l-a arat toamna trecută la adîncimea de 20 cm, îngrășîndu-l totodată cu gunoi de grajd. Primăvara, l-a boronit de 2 ori. A semănat cu mașina, în rînduri, la distanță de 60 cm. Peste vară, a prășit plantele de trei ori. Rezultatul: de pe un hectar și un sfert a strîns 4.500 kg de porumb știuleți.

Ion Tudor este hotărît să obțină și în anul viitor o recoltă și mai bogată. El știe din experiența de pînă acum că „Ce semeni, aceea culegi". De aceea, el alege din noua recoltă, împreună cu soția sa, știuleții cei mai buni pentru sămînță, pe care-i va păstra așa cum l-a sfătuit agronomul.

Fotografie de D. Constantinescu

LUNA MARII PRIETENII

Adunarea festivă de la Ateneul R.P.R.

Aspect de la adunarea festivă de deschidere a Lunii prieteniei romîno-sovietice.

Sîmbătă seară, la Ateneul R.P.R. a avut loc adunarea festivă de deschidere a Lunii prieteniei romîno-sovietice.

La masa prezidiului au luat loc tovarășii: Chivu Stoica, Gheorghe Apostol, Miron Constantinescu, Constantin Pîrvulescu, A.A. Episev, ambasadorul Uniunii Sovietice la București, V. N. Stoletov, conducătorul delegației de oameni de știință și cultură din Uniunea Sovietică, general colonel Leontin Sălăjan, Janos Fazekas, Gheorghe Hossu, acad. prof. dr. C. I. Parhon, Constanța Crăciun, acad. Ilie Murgulescu, E. L. Andronikov, A. P. Maresiev, A. M. Room, E. K. Osipova, G. Z. Ioanisian, membri ai delegației de oameni de știință și cultură din U.R.S.S., Ofelia Manole.

La adunarea festivă au participat conducători ai instituțiilor centrale și organizațiilor obștești, membri ai Consiliului Central A.R.L.U.S., oameni ai artei și culturii, generali și ofițeri superiori care au comandat mari unități ce au luptat alături de armatele sovietice în războiul antifascist, reprezentanți ai presei, numeroși oameni ai muncii.

Deschizînd adunarea, acad. prof. dr. C. I. Parhon, președintele A.R.L.U.S.-ului, a salutat călduros pe membrii delegației de oameni de știință și cultură din Uniunea Sovietică care au venit să sărbătorească împreună cu poporul nostru tradiționala Lună a prieteniei romîno-sovietice.

A luat cuvîntul tovarășa Constanța Crăciun, membru al C.C. al P.M.R., ministrul Culturii, care a vorbit despre tradiționala sărbătoare a poporului nostru, Luna prieteniei romîno-sovietice.

Sărbătorirea Lunii prieteniei romîno-sovietice — a spus printre altele vorbitoarea — a devenit în acești ani o tradiție scumpă poporului nostru. Luna prieteniei este de fiecare dată un nou prilej pentru oamenii muncii din țara noastră de a da o expresie mereu mai vie sentimentelor profunde de dragoste pe care ei o poartă Uniunii Sovietice și marelui popor sovietic — un prilej de noi acțiuni pentru lărgirea schimburilor culturale reciproce și de noi inițiative în ceea ce privește lărgirea studiului imensului tezaur al experienței sovietice din toate domeniile vieții.

După ce a amintit străvechile legături de prietenie dintre poporul romîn și marele popor rus, vorbitoarea a spus: În vremea noastră vechile legături tradiționale ale poporului romîn și ale poporului sovietic capătă o cu totul nouă semnificație și un nou conținut. Ele au la bază marea contribuție pe care poporul sovietic a avut-o în crearea condițiilor pentru înlăturarea regimului fascist din țara noastră, precum și țelurile și năzuințele comune spre pace și socialism ale țărilor noastre.

În încheiere, vorbitoarea a arătat că Luna prieteniei romîno-sovietice din acest an va contribui la intensificarea legăturilor frățești dintre poporul romîn și popoarele Uniunii Sovietice.

În ziua deschiderii acestei tradiționale sărbători ne exprimăm încrederea că Luna prieteniei romîno-sovietice va constitui și anul acesta un nou jalon prețios pe calea întăririi prieteniei de nezdruncinat a popoarelor sovietice și romîn.

Putem și trebuie să facem la timp și bine însămînțările de toamnă!

Cu mult înainte de termen

Mecanizatorii de la G.A.S. Florești, regiunea Galați, îngrijindu-și temeinic mașinile și tractoarele și folosind metodele înaintate de organizare a muncii și exploatare rațională a utilajului, au reușit să depășească și în această campanie viteza zilnică de lucru la arături și însămînțări. Aceasta a făcut cu putință ca mecanizatorii din brigada I, condusă de Mihai Moise, să termine acum cîteva zile însămînțatul celor 211 ha cu grîu și orz de toamnă, realizîndu-și astfel sarcina de plan cu 4 zile înainte de data stabilită. În cadrul brigăzii, cele mai frumoase rezultate au fost obținute de tractoriștii Paraschiv Cioniță, Petre Moldoveanu și Nicolae Hînculișteanu, care și-au îndeplinit planul zilnic în proporție de aproape 200 la sută.

Posibilități asemănătoare — rezultate diferite

Și în raionul Urziceni însămînțările de toamnă se desfășoară în condiții mult mai grele decît în anii trecuți. Cu toate acestea, în comunele unde s-au luat din vreme măsurile impuse de condițiile climaterice specifice din acest an, suprafața arată și însămînțată crește zi de zi. Comuna Colilia, de pildă, are de însămînțat în toamna aceasta peste 2.000 ha. cu grîu, orz și secară. Sfatul popular comunal de aci, spre deosebire de cele din alte comune din raion, privind cu mai mult simț de răspundere soarta recoltei, a luat măsuri ca terenurile ce au fost cultivate cu leguminoase și alte culturi bune premergătoare grîului să fie arate din timp. Astfel, în momentul începerii însămînțărilor, în comună era pregătită pentru semănat o suprafață de peste 400 ha. Totodată, tehnicienii agronomi, deputații sfatului popular comunal și organizațiile de masă, sub îndrumarea organizației de bază P.M.R., au lămurit și mobilizat pe țăranii muncitori să transporte gunoiul de grajd la cîmp, să-și asigure semințele necesare, să le verifice puterea de încolțire, să le trateze etc.

Șeful punctului agricol, tehnicianul Ilie Pleșea, și comitetul executiv al sfatului popular comunal nu și-au oprit însă activitatea aci. Au mobilizat și îndrumat pe țăranii muncitori să recolteze la timp culturile tîrzii, să care și să are cît mai grabnic terenul, pentru a se grăbi ritmul însămînțărilor. Datorită acestor măsuri, în momentul de față, comuna Colilia este fruntașă pe raion la arături și însămînțări.

Posibilități asemănătoare cu cele din comuna Colilia are și comuna Grindu, din același raion. Cele două comune au de însămînțat în toamnă o suprafață aproape egală ca mărime, dispun de aproximativ același număr de atelaje etc. Cu toate acestea, în comuna Grindu situația însămînțărilor este cu totul diferită de cea din comuna Colilia. Executarea însămînțărilor de toamnă la timp nu constituie pentru organele locale de stat și agricole sarcina centrală. Datorită acestui fapt, pînă la data de 4 octombrie în comuna Grindu nu se însămînțaseră decît 6 hectare. O mare parte din țăranii muncitori nu și-au procurat nici pînă în prezent semințele corespunzătoare necesare însămînțărilor, iar condiționarea semințelor existente se face nespus de încet. La triorul țăranului muncitor Dumitru Stoica, de pildă, nu s-a triorat nici măcar un bob, iar la centrul nr. 5 s-au condiționat în total doar 300 kg. de grîu.

De ritmul neîngăduit de încet în care se desfășoară campania de însămînțări în comuna Grindu se face vinovat în primul rînd șeful punctului agricol, tehnicianul Stan Stancu care nu-și îndeplinește nici pe departe sarcinile ce-i revin.

Comuna Grindu are posibilitatea să termine însămînțările de toamnă în limitele epocii optime. Numărul mare de atelaje existente în comună, suprafața mare de teren de pe care s-a recoltat porumbul, umiditatea existentă în pămînt etc. pot asigura o viteză zilnică de însămînțare de peste 100 de hectare. Pentru aceasta, se cere însă ca țăranii muncitori să fie îndrumați de a intensifica ritmul schimbului de semințe, ritmul condiționării și tratării semințelor, de a ara și însămînța cît mai grabnic parcelele de pe care s-a strîns recolta.

N. GRASU

— Pe scurt —

Biruind greutățile pricinuite de secetă

Greutățile pricinuite de secetă nu împiedică pe mecanizatorii de la S.M.T. Cîmpia Turzii, regiunea Cluj, să lucreze din plin pe ogoarele gospodăriilor agricole colective și ale întovărășirilor agricole din raza de activitate a stațiunii. Muncind cu hărnicie și folosind cu pricepere tractoarele și mașinile agricole, mecanizatorii din această stațiune sînt hotărîți să termine pînă la sfîrșitul lunii octombrie însămînțările în toate unitățile contractante. Fruntașă pe stațiune la muncile de toamnă este brigada a III-a, condusă de șeful de brigadă Alexandru Crișan.

Mai mult stau decît lucrează

Ritmul încet în care se desfășoară arăturile și însămînțările din raionul Slatina, regiunea Pitești, nu se datorează cum poate s-ar crede numai solului prea uscat din toamna acestui an, ci și numeroaselor defecțiuni ivite la tractoarele S.M.T.-urilor Recea și Drăgășani.

Astfel, patru tractoare trimise de S.M.T. Recea în comuna Priseaca, stau de la 2 octombrie pe cîmp. După ce au tras fiecare cîteva brazde ele s-au defectat fără a fi reparate grabnic, așa cum ar fi trebuit. De asemenea, două tractoare trimise de S.M.T. Drăgășani în comuna Pleșoiu s-au defectat pe distanța dintre sfatul popular și lotul zootehnic.

Amînă mereu de azi pe mîine

Din 215 ha planificate a fi însămînțate în toamna aceasta în comuna Ripile din regiunea Bacău, s-au semănat pînă zilele trecute abia 15 ha. Lipsiți de îndrumare concretă din partea inginerului agronom Gavrileanu, șeful punctului agricol, țăranii muncitori din această comună amînă mereu începerea semănatului pe motiv că „mai e vreme".

Inițiativa patriotică a colectiviștilor din Batăr-Oradea

In acest an, membrii gospodăriei colective din Batăr, regiunea Oradea, aplicînd metode agrotehnice înaintate au reușit să obțină recolte bune de cereale. In cadrul unei adunări generale colectiviștii au hotărît să vîndă statului din surplusul lor de cereale. In același timp, ei au adresat o chemare către celelalte gospodării colective din regiunea Oradea, îndemnîndu-le să valorifice și ele surplusurile de cereale prin organizațiile comerciale de stat și cooperatiste. In chemarea colectiviștilor din Batăr, publicată în ziarul „Crișana" din Oradea, se arată printre altele:

„Gospodăria noastră a obținut în medie 1.413 kg. grîu la ha. și 3.816 kg. porumb la hectar. Această recoltă ne asigură un bogat surplus de cereale.

După calculele făcute de noi după ce ne-am achitat de toate îndatoririle față de stat, de plata muncitorilor S.M.T., după ce am împărțit avansul de 40 la sută membrilor colectiviști și după calculul aproximativ al zilelor-muncă ce se vor efectua pînă la sfîrșitul anului, noi am constatat că avem posibilitatea să valorificăm, prin vînzare către stat, 40 tone de porumb".

Colectiviștii din Batăr au hotărît ca din suma ce o vor realiza din valorificarea porumbului și care se ridică la circa 45.000 lei, 15% să fie trecute la fondul de bază al gospodăriei pentru a se putea cumpăra vaci de lapte și oi. Aceasta va contribui la dezvoltarea și întărirea gospodăriei. Ceilalți bani vor fi repartizați colectiviștilor.

Totodată, mai mulți colectiviști au hotărît să vîndă și ei statului din prisosul de cereale pe care le primesc pe zilele-muncă. Astfel colectivistul Vasile Cadar a hotărît să vîndă statului 500 kg. porumb, Alexandru Nagy — 300 kg. porumb, Ioan Ungvari, — 300 kg porumb etc".

In încheierea chemării lor, colectiviștii din Batăr scriu: „Chemăm gospodăriile colective, pe colectiviști să se alăture inițiativei noastre și, analizînd posibilitățile pe care le au, să vîndă statului cerealele care le prisosesc".

OAMENI HARNICI

Incă din primele zile ale lunii octombrie, colectiviștii din comuna Movila Miresei, raionul Brăila, au început lucrările de însămînțări, obținînd zilnic însemnate succese. Astfel, pînă la data de 8 octombrie, ei au însămînțat cu grîu de toamnă suprafața de 150 hectare. Colectiviștii Radu Cireașă, Nicolae Aramă și Stefan Aramă din brigada I-a de cîmp, precum și Alexandru Costea, Vasile Caranoiu și Ioniță Burlacu din brigada a II-a, au depus și depun o însuflețită muncă în vederea terminării însămînțărilor de toamnă în cel mai scurt timp și în cele mai bune condiții agrotehnice.

Exemplul lor în muncă este urmat și de ceilalți colectiviști din comuna Movila Miresei, ceea ce face ca pînă la data de 14-15 octombrie gospodăria să fie gata cu însămînțările grîului de toamnă.

Vasile Bratu
corespondent

„Vrem să lucrăm în sectoarele pentru care ne-am pregătit!"

Ca orice tînăr, mi-am făcut o mulțime de planuri în legătură cu meseria pe care mi-am ales-o. Și cu cît se apropia ultimul an de facultate, cu atît deveneam mai nerăbdător. Perspectivele pe care mi le deschidea viața erau mari și frumoase. Ca inginer agronom aveam să mă duc undeva, pe ogoarele patriei, pentru a-mi pune în aplicare cunoștințele căpătate în facultate. Aveam să schimb micuțele loturi experimentale și laboratorul cu ogorul mare, cu livezile și viile pe care, din tată-n fiu, oamenii muncii de la sate se străduiesc să le facă să rodească mai mult. Cum voi fi primit? Voi reuși eu să capăt încrederea acestor oameni muncitori și harnici, să-i fac să-mi urmeze sfaturile și să aplice noile cuceriri ale științei agricole.

A trecut și ultimul an de studii. In anul 1953, am absolvit Facultatea de horticultură din București, cu specialitatea de inginer pomi-viticol. Am fost trimis să muncesc în raionul Cricov, unde majoritatea comunelor din partea de nord au un pronunțat caracter pomi-viticol. Eram bucuros că voi avea astfel posibilitatea să lucrez în specialitatea mea, să valorific deși din plin cele învățate. Care nu mi-a fost însă mirarea, cînd m-am trezit numit șef de punct agricol în comuna Albești, comună de cîmpie, în care predomină sectorul culturilor cerealiere.

Sînt multe aspectele felului nejust în care am fost și sînt încă folosit, deși — judecînd după faptul că am fost încadrat ca inginer pomi-viticol în cadrul secției agricole raionale — s-ar putea crede că, în sfîrșit, pot munci în domeniul pentru care m-am pregătit. Am să relev doar cîteva fapte.

Toamna aceasta, cînd condițiile în care se desfășoară însămînțările sînt mai grele ca de obicei — așa cum era și firesc — întregul activ al secției agricole a fost repartizat în diverse comune, pentru a îndruma și controla direct mersul lucrărilor. Repartizarea aceasta s-a făcut însă fără să se țină seama de specialitatea fiecăruia dintre noi și pierzîndu-se cu totul din vedere că, în afară de însămînțări — care rămîn, desigur, problema centrală — în momentul de față mai sînt de efectuat și alte lucrări agricole de mare importanță. Eu, de pildă, deși sînt inginer cu problema pomi-viticolă, am fost imobilizat în comuna Albești, unde nu există nici o singură livadă. N-ar fi fost mai firesc, mai cu folos, să mi se dea sarcina de a îndruma lucrările de însămînțări într-o comună din nordul rionului, unde, așa cum am amintit, sectorul pomi-viticol este foarte răspîndit? In acest fel, paralel cu îndrumarea și controlul muncilor de însămînțări, eu aș fi putut aduce un aport și în sectorul pomi-viticol. Este știut că, în prezent, se culeg viile, se face vinificația, încep plantările de toamnă în vii și livezi. Ce asistență tehnică voi putea asigura eu în aceste lucrări, dacă pe toată durata campaniei de toamnă sînt obligat să stau într-o singură comună de cîmpie?

Cazul meu nu este izolat. Ing. Gheorghe Purdoiu, de pildă, care în cadrul secției agricole răspunde de problema protecției plantelor, a fost trimis pe tot timpul cît durează însămînțările de toamnă în comuna Loloiasca, comună așezată tot la cîmpie, deși în prezent trebuie întreprinse o serie de lucrări fito-sanitare urgente în comunele cu pronunțat caracter pomicol din nordul raionului.

Se pare că există la noi o mentalitate după care tehnicianul agronom trebuie folosit în orice domeniu, în afară de cel pentru care s-a pregătit. Felul defectuos în care sînt repartizați și folosiți inginerii agronomi și tehnicienii agricoli în timpul desfășurării campaniilor agricole confirmă acest fapt. De obicei, la începutul unei campanii agricole, mai ales cînd se ivesc și unele greutăți, întîrzieri etc., organele locale de stat mobilizează pe toți tehnicienii și inginerii agronomi în vederea îndeplinirii sarcinii urgente. Sectorului vegetal i se dă toată atenția. Spre el sînt concentrate toate forțele. Celelalte sectoare ale agriculturii sînt neglijate complet sau în cea mai mare parte. Asta pentru că nu se ține suficient seama de specificul fiecărui raion, de proporția pe care o ocupă în cuprinsul său diferitele ramuri ale agriculturii, de faptul că lucrările agricole se desfășoară concomitent, nesuferind nici o amînare.

După terminarea însămînțărilor, arăturilor, etc., se constată că lucrările în vii, livezi, pepiniere sînt întîrziate peste măsură și atunci se dă „asaltul" și în aceste sectoare. Cu toate eforturile depuse, însă, nu se poate recupera timpul pierdut și mai ales pierderile de recoltă ce se înregistrează.

După părerea noastră, a inginerilor și tehnicienilor agricoli, agricultura ar avea mult de cîștigat dacă fiecare dintre noi ar fi repartizat în mod chibzuit și folosit în acel domeniu pentru care s-a pregătit.

Ing. agr. GH. SCHULT
din secția agricolă
a raionului Cricov

ALO! ALO! STAȚIA?

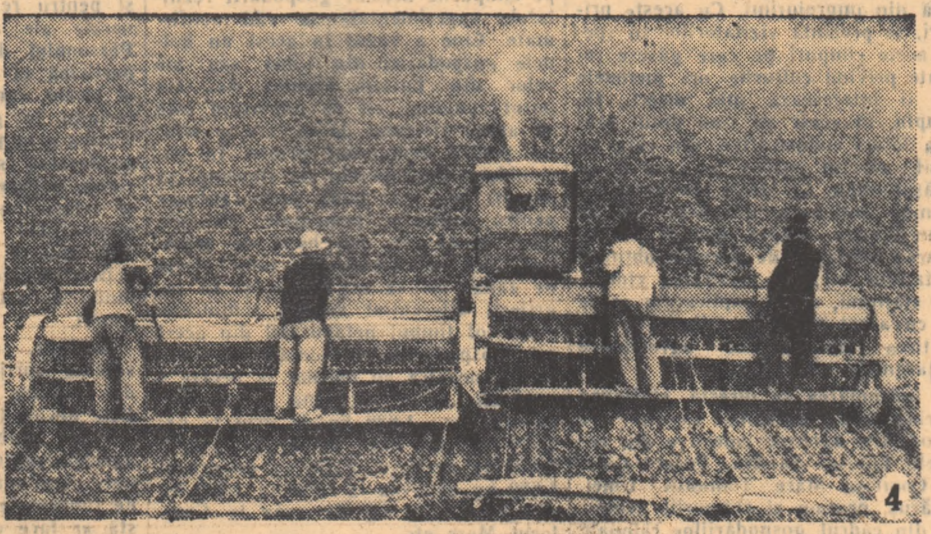
1. — Alo!... Alo!... Stația de radio-recepție? Aici este brigada a 18-a. Trimiteți-ne urgent încă o semănătoare I.A.R.—511. Tractoristul Constantin Budu a alcătuit dispozitivul necesar pentru un cuplu de două semănători. Ne-au fost repartizați de către gospodăria colectivă și mînuitori de agregat...

2. — Bine, am notat, răspunde tov. agronom Teodor Dulce, dispecerul stațiunii de mașini și tractoare Hagieni, regiunea Constanța. Cererea nu-l surprinde. In aceste zile de luptă încordată pentru terminarea însămînțărilor în cadrul epocii optime stabilite, mecanizatorii au dat multe dovezi, nu numai de abnegație în muncă, ci și de inițiativă.

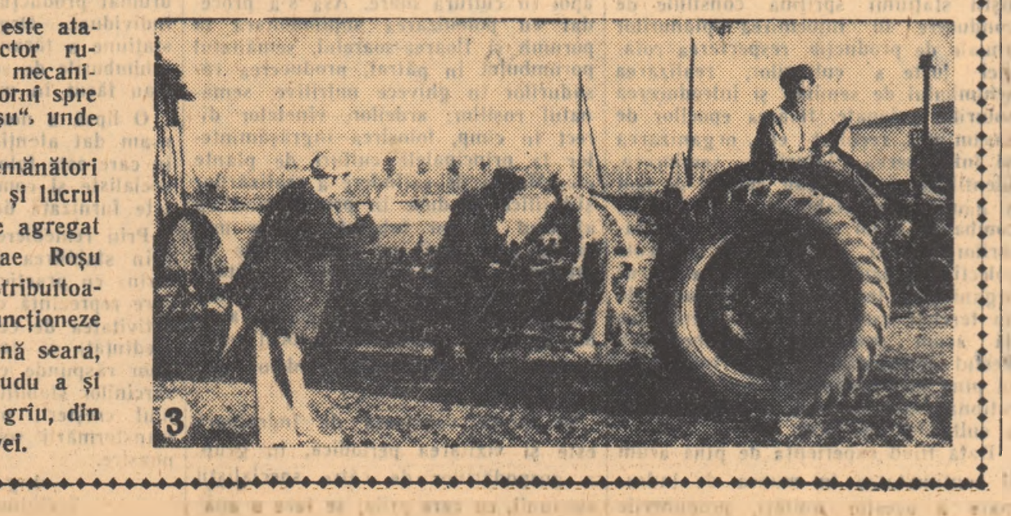

3. Semănătoarea cerută este atașată imediat la un tractor rutier, sub supravegherea mecanicului șef, tractor care va porni spre gospodăria „Octombrie Roșu", unde lucrează brigada a 18-a.

4. Cuplul de două semănători I.A.R.—511 a fost alcătuit și lucrul a început. Mînuitorii de agregat Vasile Dumitru și Nicolae Roșu veghează cu atenție ca distribuitoarele semănătorilor să funcționeze perfect. Cu ajutorul lor, pînă seara, tractoristul Constantin Budu a semănat 22 de hectare cu grîu, din tarlaua de 76 ha a colectivei.

Fotoreportaj de N. SCARLET

Vizita oamenilor de știință bulgari în țara noastră

Joi, 27 septembrie a.c., a sosit în București, în cadrul schimbului de vizite științifice dintre țara noastră și țara prietenă R. P. Bulgaria, un grup de specialiști din agricultura țării vecine și prietene spre a ne vizita țara. Din delegație fac parte numeroși profesori, conferențiari, candidați în științe agricole și asistenți. Grupul de specialiști este condus de tov. profesor Chiril Bratanov, rector al Institutului agronomic „Gheorghi Dimitrov", laureat al premiului Gheorghi Dimitrov.

Din delegație mai fac parte: profesor Mosco Moscov, rector al Institutului de medicină veterinară, profesor Asen Lazarov, profesor Tvetan Dim. Staicov, conferențiar Mitco Cojuharov, conferențiar Petco Radomirov, profesor Nedelcio Nedelcev, laureat al premiului Gheorghi Dimitrov, și alții.

Oaspeții au vizitat Institutul agronomic „Nicolae Bălcescu" din București, unde au fost întîmpinați de colectivul de profesori și studenți din Institut, în frunte cu tov. prof. doctor Nicolae Zamfirescu, rector al Institutului agronomic „Nicolae Bălcescu", care a rostit cuvîntul de bun venit.

In zilele următoare, grupul de specialiști bulgari a vizitat I.C.A.R., I.C.Z., I.P.I.A., I.C.M.E.A., Facultatea de medicină veterinară, precum și o serie de unități agricole, printre care stațiunea experimentală Băneasa de pe lîngă Institutul agronomic „N. Bălcescu", stațiunea experimentală I.C.A.R. de la Valea Călugărească, G.A.C. și G.A.S. din comuna Hălchiu, regiunea Stalin, herghelia de la Sîmbăta de Jos — Făgăraș, precum și o serie de localități, ca Sinaia, Sibiu, Orașul Stalin etc.

In cadrul Institutului agronomic „N. Bălcescu", oaspeții au conferențiat la facultățile de zootehnie, agricultură și ingineri economiști.

Fruntaşi în lupta pentru transformarea socialistă a agriculturii

Deputata din Dragodana

— Ne pare bine c-aţi venit şi pe la colectiva noastră. Ea este încă tînără, nu a împlinit anul, dar am şi cunoscut primele bucurii. Ni le-a dat munca înfrăţită pe tarlalele astea ce se-ntind pînă în fundul zării şi care sînt ale noastre...

Vorbind aşa, colectivista Ana Dima întinse braţul drept, arătîndu-mi pămînturile gospodăriei colective. Zîmbea colectivista, iar în ochii ei albaştri sclipeau lumini jucăuşe. Nu mi-a fost greu să-i pricep gîndurile, pe care ea le-a înfăţişat apoi în cuvinte nemeşteşugite, cum îndeobşte vorbesc oamenii simpli de la ţară:

— Au fost frumoase recoltele noastre din colectivă. La ovăz, am strîns 1.200 kg la hectar, la floarea-soarelui, 1.100 kg, la borceag, 2.100 kg, iar la porumb, 2.500 kg de boabe la hectar...

Luminile din ochii Anei Dima jucau acum şi mai fără astîmpăr, pe cînd firul povestirii ei se depăna lin:

— N-a lipsit de la treabă nici un colectivist şi mai ales nici o colectivistă; ne-am luat la întrecere şi drept să vă spun, femeile au fost în primele rînduri. Nu se putea altfel, căci în fruntea noastră avem tovarăşe de nădejde, cum e deputata Ana Ghica, care pînă la 1 septembrie a făcut singură 120 de zile-muncă...

★

Colectivista fruntaşă şi deputata regională Ana Ghica din Dragodana, raionul Găeşti, despre care Ana Dima vorbea cu atîta drag, este o femeie trecută de vîrsta primei tinereţi; are 40 de ani şi e mamă a trei copii. Cu toate greutăţile din trecut şi în ciuda celor 40 de ani pe care-i are, ea a rămas tot sprintenă cu ochii vioi, umbriţi de sprîncene negre, frumos arcuite. A şasea fiică a ţăranului sărac Dumitru Neagu din Dragodana, Ana, a văzut lumina zilei într-o casă acoperită cu şiţă, ce nu avea decît o singură odaie şi o tindă. Amintiri frumoase din casa părintească i-au rămas puţine: bunătatea mamei, dragostea ce o leagă şi acum de surorile ei şi prunii din ogradă care îşi întindeau primăvara crengile încărcate de flori. Incolo, griji şi lipsuri de tot felul. Pămînt în cîmp a avut puţin Dumitru Neagu: 2 pogoane la şase guri. De aceea, toţi ai casei au fost mînaţi de lipsuri să muncească pe moşia lui Leonida Gatovschi şi Ferdinand Coşca, al căror conac se ridica semeţ pe vîrful dealului din apropiere, conac în care se lăfăia un coconet leneş, cu obrajii catifelaţi, neatinşi nici de adierea zefirului.

Anii au trecut... Alături de bărbatul ei — comunistul Niculae Ghica — Ana a înţeles în anii de după eliberare că viaţa lor, a oamenilor simpli din sat, poate fi tot mai frumoasă, mai îmbelşugată, dar că pentru asta trebuie părăsit vechiul fel de a munci, trebuie păşit cu tot curajul pe drumul nou al agriculturii socialiste. De aceea, cînd a fost vorba de înfiinţarea gospodăriei colective din Dragodana, Ana Ghica s-a aflat printre agitatorii care duceau muncă de lămurire în rîndul ţăranilor muncitori. Ea a ales munca în rîndul femeilor. A pornit deci azi pe la o ţărancă muncitoare din comună, vecină sau prietenă cu ea, mîine pe la alta, aşa, în vizită, cum s-ar zice. Şi discuţiile pe care le purta ea porneau întotdeauna de la concret, de la realitate.

— Vezi tu, soro, spunea Ana Ghica vecinei sale Lidia Dumitru I. Alexe, pămîntul nu e ca guma, să-l întinzi ca să-ţi ajungă şi ţie şi celor 3 copii pe care îi ai. Şi nici cu plugul şi cu boulenii nu-l poţi munci cum trebuie, ca să-ţi dea belşug de roade. Ar trebui lucrat cu tractorul, aşa cum ne învaţă agrotehnica. Dar, spune şi tu, poţi băga pe o fîşie de pămînt tractorul, ca s-o are bine şi s-o facă mai roditoare?

La început, Lidia Dumitru I. Alexe nu înţelegea nici ce-ar însemna folosirea tractoarelor şi a celorlalte maşini agricole, nici care-i rostul metodelor agrotehnice despre care Ana Ghica îi spunea că, aplicate pe pămînturile lor unite într-o mare gospodărie colectivă, le-ar aduce belşug de roade. De aceea, nu prea se grăbea cu răspunsul şi îngîna doar: „De, aşa o fi". Cînd însă Ana Ghica i-a arătat că în gospodăria colectivă femeile au aceleaşi drepturi cu bărbaţii, că dacă muncesc la fel nu poate fi deosebire nici între veniturile lor şi ale bărbaţilor, Lidia Dumitru I. Alexe a făcut ochii mari, a mirare, zicînd:

— Trăii să aud şi una ca asta! Cum o să pot eu, femeie, să fiu cot la cot cu o „cruce de voinic"?

Ana Ghica rîdea atunci din toată inima, înţelegînd că-n mintea vecinei sale începea totuşi să se limpezească cîte ceva. Inţelegea că, deşi încă neîncrezătoare în forţele ei de femeie simplă, Lidia Dumitru I. Alexe începea să fie ispitită de traiul cel nou, spre care o îndemna ea.

— Şi dac-ai şti, spunea deputata, cîte femei ca mine şi ca tine sînt fruntaşe în muncă sau fac parte din conducerea gospodăriilor colective! Ba unele sînt chiar preşedinte, cum este bună oară una pe care o cheamă Maria Zidaru. Ea e preşedinta unei gospodării colective. Femeie harnică şi pricepută, o cunoaşte multă lume.

Altădată, cînd mergea să stea de vorbă cu femeile, Ana Ghica lua cu ea statutul-model al gospodăriei colective şi ziare în care erau arătate succesele colectiviştilor. Citea şi prelucra statutul cu ele, făcînd chiar planuri despre munca lor cea nouă pe care aveau s-o înceapă ca membre ale unei gospodării colective.

—Şi-o să putem creşte în colectivă animale şi păsări multe, care să ne aducă venituri mari, zicea deputata, luînd seama că femei ca Gheorghiţa Marcu, Niculina Galenschi, Sofica Grigore Andrei şi multe altele o înţelegeau şi erau de aceeaşi părere cu ea.

Azi puţin, mîine puţin, Ana Ghica începea să cîştige încrederea vecinelor şi prietenelor ei şi să-şi dea bine seama că împlinirea dorinţei ei şi a altor ţărani muncitori din Dragodana de a înfiinţa gospodăria colectivă se apropia, din zi în zi, de soroc. Acest soroc a fost data de 15 ianuarie 1956, cînd 28 de familii de ţărani muncitori din Dragodana au inaugurat gospodăria lor colectivă „Cel de al doilea Congres". Printre primele cereri de înscriere înaintate s-a numărat şi cea a Lidiei Dumitru I. Alexe.

★

Zile de toamnă. Colectiviştii din Dragodana sînt pe terminate cu culesul porumbului. Bogată recoltă! 2.500 kg de boabe la hectar, cu toată seceta care s-a resimţit prin partea locului. Deputata Ana Ghica are acum o nouă preocupare: „Să stau de vorbă cu mijlocaşi ca Radu S. Alexandru, Marin Duţă şi Vasile Duţă", îşi zicea ea, dornică să le arate că recoltele obţinute de colectiviştii din Dragodana sînt cu 6-700 kg mai mari decît ale lor. Şi să le explice pe îndelete care-i izvorul acestui spor de recoltă.

Deputata şi-a pus în gînd să-i facă a pricepe că locul lor este în gospodăria colectivă şi este sigură de reuşită, căci în munca ei de lămurire îi stau acum într-ajutor faptele.

RADU SANDU

Toată grija pentru îndeplinirea planului de colectări

MEREU ÎN FRUNTE

Circumscripţia a VI-a din comuna Parepa, raionul Cricov, regiunea Ploeşti a fost fruntaşă în campania de vară la predarea cotelor de păioase. Deputatul ei, tov. Nicolae Neacşu este hotărît ca şi acum, lucrătorii ei să fie primii care să-şi achite cotele de porumb şi floarea-soarelui datorate statului. Pentru ca îndemnurile şi sfaturile să-i fie ascultate de cetăţeni, el şi-a predat cel dintîi cotele de produse de toamnă. Şi într-adevăr, pilda lui a constituit un imbold puternic. Dumitru Cazlan, Panait Colceacă, Anghel Chiriţă şi alţii şi-au predat în zilele care au urmat cotele de porumb şi floarea-soarelui ce le datorau. Astăzi, în circumscripţia deputatului Nicolae Neacşu nu a mai rămas nimeni cu cotele de porumb nepredate, circumscripţia situîndu-se din nou fruntaşă pe comună la colectări.

Lucruri bune se pot spune şi despre ţăranii muncitori din circumscripţia deputatei Costică Frîncu, ca şi despre majoritatea ţăranilor muncitori din comuna Parepa. Intreaga comună şi-a îndeplinit cu 100 la sută planul de colectări la păioase şi a predat aproape în întregime produsele animale pe anul în curs. Acum, în campania de toamnă, ea se menţine pe aceeaşi poziţie. In numai cîteva zile de la începerea recoltării porumbului şi a florii-soarelui, au fost predate statului 45 la sută şi respectiv 75 la sută din cotele datorate la aceste produse.

Realizările frumoase dobîndite în comuna Parepa se datoresc atît activităţii politice desfăşurate în rîndul ţăranilor muncitori, cît şi exemplelor personale date de comuniştii şi deputaţii. Gazeta cetăţenească din comună a sprijinit de asemenea permanent această acţiune. In ultimul număr al acestei gazete, se poate citi articolul intitulat „Fruntaşi la predarea cotelor". Aci sînt evidenţiaţi ţăranii muncitori Zamfir C. Gheorghe, Dumitru Şt. Dumitru, Ştefan Harpa şi alţii.

Alt mijloc folosit în comună pentru îndeplinirea la timp a planului de colectare îl constituie conferinţele ţinute la căminul cultural, conferinţe în care sînt subliniate realizările regimului nostru, arătîndu-se că predarea cotelor la timp este o înaltă îndatorire cetăţenească, deoarece prin aceasta ţăranii muncitori pot şi trebuie să contribuie la continua înflorire a patriei.

Ia-i de unde nu-s!

Tov. Ion Iţeniuc este împuternicit cu colectările în comuna Uzunu, raionul Giurgiu, iar Ioan Gheorghe, în comuna Găujani, din acelaşi raion. Deşi nu sînt rude şi nici nu se cunosc, aceşti doi împuterniciţi se aseamănă foarte mult între ei în ceea ce priveşte concepţiile lor despre muncă. In loc să se ocupe de organizarea şi buna desfăşurare a colectărilor produselor, zile de-a rîndul aceşti tovarăşi nici măcar nu sînt văzuţi în comunele de care răspund. Unul, I. Iţeniuc, îşi trăieşte vremea pe la Giurgiu, unde, după cum obişnuieşte să spună, „este mai puţin praf decît în comuna Uzunu, iar celălalt „dispare" pe la Găujani.

Cu o astfel de „activitate" a colectorilor nici nu-i de mirare că cele două comune — Uzunu şi Găujani — sînt codaşe la predarea cotelor de carne, lapte de vacă şi porumb.

Traian Barbălată
corespondent

Exemplul colectiviştilor

Pe ogoarele satelor făgărăşene, munca este în toi. Maşinile de recoltat cartofi ale colectiviştilor din Şercaia scormonesc pămîntul, scoţînd la suprafaţă tuberculii mari, frumoşi. Nu-i o toamnă prea bogată, ca-n alţi ani. Totuşi, acolo unde pămîntul a fost bine lucrat, unde s-au respectat regulile agrotehnice, recolta-i bunicică. Colectiviştii din Şercaia au scos peste 17.000 kg de cartofi la ha. Ei au hotărît ca primii cartofi recoltaţi, cei mai frumoşi, să-i predea statului la colectare. Intr-adevăr, întreaga cantitate predată la baza de recepţie a fost de calitatea I.

După pilda colectiviştilor, numeroşi ţărani muncitori din Şercaia, înţelegînd pe deplin ce însemnătate are predarea la timp şi în întregime a obligaţiilor către stat, au transportat la baza de recepţie cotele de cartofi cuvenite statului.

Printre producătorii agricoli cu gospodărie individuală din Şercaia care şi-au îndeplinit primii această îndatorire patriotică se numără tov. Pora Sofran, Petre Lubeniţă şi alţii.

Corespondenţii ne sesizează

O întovărăşire agricolă uitată...

Toamna anului 1954... Vreme de cîteva săptămîni de-a rîndul, satul Beldiu din raionul Alba s-a bucurat de o atenţie cu totul deosebită din partea organelor locale de stat şi agricole.

O dată inaugurată, întovărăşirea din Beldiu a fost însă lăsată să se descurce singură în problemele noi de gospodărire şi organizare a producţiei.

Să fi uitat oare organele de stat şi agricole de la raionul Alba că în satul Beldiu există o întovărăşire care are mare nevoie de sprijin şi îndrumare?

Uca Domşa

Mobile de prisos?

Vestea radioficării comunei Tichiriş, raionul Vrancea, a fost primită cu multă bucurie de către săteni. Nu a fost unul care să nu fi ajutat la săpatul gropilor, la instalarea stîlpilor şi la introducerea firelor în case, pentru ca lucrările să se termine în cel mai scurt timp. Şi aşa, încă din luna aprilie, mulţi dintre ţăranii muncitori au şi difuzoarele instalate. De atunci, însă, ei aşteaptă zadarnic... punerea în funcţiune a staţiei de radioficare.

Nichifor Covalovschi

E mult de-atunci...

De mai bine de opt luni, sătenii din satul mai sus amintit n-au mai văzut pe uliţele lor maşina cu afişe colorate şi, desigur, n-au mai văzut nici un film.

Ei se întreabă mereu, cînd va veni din nou caravana cinematografică, pe care o aşteaptă de atîta vreme? Ar face bine Direcţia regională a difuzării filmelor din Bacău să le răspundă cît mai repede.

Ianus Vasile

Ne vorbesc fruntaşii recoltelor bogate

„Omul cît trăieşte are de învăţat"

Este o vorbă pe care noi ţăranii muncitori o spunem deseori. „Omul cît trăieşte are de învăţat". Uite eu, de pildă, am învăţat din experienţa muncii mele pe ogoare că este mare lucru să ştii să-ţi împarţi în aşa fel suprafaţa de pămînt, încît să potriveşti fiecare plantă pe locul care îi merge cel mai bine iar dintre ele să le cultivi pe acelea care îţi aduc cele mai frumoase venituri.

Eu nu am mai mult de 3 hectare de pămînt. Dar, fiindcă le muncesc aşa cum m-au învăţat agronomii, am obţinut în fiecare an producţii bune de grîu, porumb şi floarea-soarelui. Chiar şi în anul acesta, în care timpul a fost destul de secetos, eu am strîns cu 750 kg de grîu şi 1.400 kg de porumb la hectar mai mult decît vecinii mei Petre Nedelea şi Costică Colea. Şi asta fiindcă, în timp ce eu am însămînţat în toamna trecută grîul după mazăre, care lasă pămîntului bogate substanţe hrănitoare, vecinii mei au însămînţat grîul după grîu, timp de doi ani, în acelaşi teren, fără ca cel puţin să-l îngraşe cu gunoi de graid. La fel mi-am muncit şi îngrijit culturile de porumb, floarea-soarelui şi dughie, care, prin recoltele date, mi-au răsplătit din plin munca depusă. Aşa, spre exemplu, de pe hectarul de grîu am strîns 1.500 kg. Din această cantitate, am dat statului cota cuvenită şi plata pentru muncile S.M.T. 180 kg de grîu, iar din restul de 1.320 kg am pus deoparte pentru sămînţă 200 kg. Pentru hrana familiei, îmi păstrez în magazie vreo 700 kg, iar restul îl voi valorifica, spre a-mi acoperi diferite cheltuieli gospodăreşti.

Aşa mi-am socotit şi cele 300 kg de floarea-soarelui, precum şi cele 2.400 kg de porumb, pe care le-am cules zilele acestea şi din care am şi dat statului cota de 120 kg.

Acum, să vin din nou la vorba mea de la început, că omul cît trăieşte are de învăţat.

Deşi am cules recolte bunicele în anul acesta, după socotelile mele cred că în anul viitor, pentru ca să-mi pot asigura hrană pentru familie, să-mi achit cotele datorate statului şi să am şi un surplus şi mai mare de produse agricole pentru vînzare, trebuie să-mi măresc suprafaţa de porumb cu 0,50 ha. Adică în anul viitor voi avea, în afară de 1 ha cu grîu, pe care-l voi însămînţa în porumbişte, şi 1,50 ha cu porumb, 0,50 ha cu floarea-soarelui şi 0,25 ha cu dughie.

Pentru a smulge puţinului pămînt pe care-l am o recoltă cît mai mare în anul viitor, am început să fac de pe acum o parte din lucrările cerute de agrotehnică. Pe porumbiştea în care voi însămînţa grîul am cărat gunoi putrezit de graid, pe care îl voi vîrî sub brazdă o dată cu arătura. Şi pentru culturile de porumb, floarea-soarelui şi dughie, pe care le voi însămînţa în primăvară, am pregătit terenul aşa după cum m-au învăţat agronomii. Astfel, am dezmiriştit ogorul a treia zi după seceriş, iar în zilele următoare, tractoarele de la S.M.T. Hagieni mi-au făcut arătura de vară.

In toamna aceasta, timpul fiind secetos, pregătirea terenului pentru semănat se face mai greu ca de obicei. Eu mă voi strădui însă să ar pămîntul la adîncimea la care nu ies bolovani, să-l grăpez mărunt şi să-l tăvălugesc înainte şi după semănat. Sînt hotărît să lucrez pămîntul în aşa fel, încît de pe fiecare palmă de loc să culeg recoltă mare şi de bună calitate.

IVAN CRISTEA DASCALU
ţăran muncitor cu gospodărie individuală din comuna Brăneşti, regiunea Bucureşti

Sfaturi zootehnice

Dresajul animalelor tinere pentru muncă

Inainte de a fi folosite la munci, animalele tinere trebuie obişnuite cu hamul sau jugul şi cu greutăţi uşoare, pe care trebuie să le tragă pe drumuri bune şi distanţe scurte.

Pregătirea animalelor tinere pentru muncă şi învăţarea acestora să asculte şi să se supună voinţei omului este cunoscută sub numele de dresaj.

Printr-un dresaj condus chibzuit, animalul îşi formează mişcări şi obiceiuri folositoare, devine supus şi dă randament mare în muncă.

Dresajul pentru caii de muncă începe la vîrsta de un an şi jumătate, adică în cea de a doua toamnă a vieţii lor, căci fătările la iepe au loc de obicei primăvara. Dresajul durează întreaga toamnă şi se continuă iarna, iar primăvara, o dată cu începerea campaniei agricole, caii dresaţi pot fi folosiţi la munci uşoare. Calul trebuie să fie învăţat mai întîi la coardă. Darea la coardă constă din următoarele: se leagă calul de căpăstru cu o frînghie, a cărei lungime trebuie să aibă la început 2 m şi care se măreşte treptat. Calul, fiind ţinut de această frînghie sau coardă, este mişcat în cerc într-o parte şi alta.

Caii de tracţiune, după ce au fost învăţaţi cu darea la coardă trebuie obişnuiţi să meargă cu hăţurile în linie dreaptă. Astfel, se pune hăţul cu zăbala şi hamul, iar calul este mînat de dinapoi de omul care-l opreşte de mai multe ori prin tragerea hăţurilor însoţită de comandă prin vorbe. După ce au fost învăţaţi cu hăţurile şi hamul, caii sînt puşi să tragă diferite poveri (un butuc, un tăvălug, o grapă etc.) legate cu şleauri lungi. Apoi, caii sînt înhămaţi la cîte o căruţă uşoară sau sanie fără încărcătură şi obişnuiţi să execute întoarceri la stînga şi la dreapta. In ultima fază a dresajului în mod treptat se încarcă căruţa cu poveri din ce în ce mai grele, fără a depăşi însă limitele greutăţilor prevăzute pentru muncile uşoare.

O metodă bună de învăţare a cailor la ham este şi aceea prin care se înhamă un cal tînăr împreună cu unul în vîrstă, deja învăţat.

Dresarea boilor la muncă se face începînd de la vîrsta de $1\frac{1}{2}$—2 ani. Pentru a-i învăţa cu purtatul jugului, boii sînt conduşi de funie pe distanţe scurte de $1\frac{1}{2}$—2 km. După obişnuirea cu jugul, boii tineri se înjugă cu cîte un bou învăţat la un car uşor fără încărcătură. O dată învăţaţi să tragă la jug, boii tineri se împerechează şi se înjugă la car, fiind învăţaţi să meargă singuri. Carul se încarcă cu poveri mai grele în mod treptat. Pentru a preîntîmpina roşăturile, partea jugului care se sprijină pe cerbice trebuie să fie bine lustruită, iar partea din această regiune să fie pudrată cu praf de talc.

Atît la cai, cît şi la boi, dresajul trebuie făcut fără întreruperi, cu multă răbdare şi blîndeţe.

In timpul perioadei de pregătire pentru muncă, animalele tinere trebuie hrănite şi întreţinute chibzuit, asigurîndu-li-se, pe lîngă nutreţurile necesare pentru creştere, şi un adaos de concentrate (grăunţe) pentru refacerea energiei musculare.

Ing. Gh. P. BANICA

Legătura permanentă cu practica — chezăşia succesului în activitatea de cercetare ştiinţifică

Staţiunea Lovrin este o unitate tînără. Realizare a regimului nostru democrat-popular, ea este menită să contribuie la propăşirea agriculturii din regiune, la transformarea ei socialistă. Preocupările sale de bază sînt: îmbunătăţirea actualelor soiuri de plante agricole aflate în cultură şi crearea de soiuri noi, care să întreacă în însuşiri economice soiurile de plante cultivate în prezent, perfecţionarea agrotehnicii principalelor plante de cultură prin elaborarea sistemului de lucrare a solului, folosirea îngrăşămintelor, stabilirea epocilor optime privind lucrările de însămînţat, întreţinere, recoltat etc., studiul principalelor boli şi dăunători care păgubesc producţia agricolă a regiunii şi elaborarea celor mai eficace măsuri de combatere a lor.

Totodată, staţiunea produce în fiecare an, la majoritatea plantelor de cultură, cantităţi însemnate de seminţe de cea mai bună calitate (elită şi superelită), pe care le distribuie agriculturii regiunii.

Producerea de sămînţă de calitate se face numai la soiurile dovedite ca fiind cele mai bune şi raionate în regiune: grîu Odvoş 241, orz Cenad 396, ovăz Cenad 88, porumb L. Physter, sfeclă de zahăr Lovrin 532, cînepă linia 42—118, floarea-soarelui Jdanov 81-82 etc. Pînă aproape în ultima vreme, sămînţa de sfeclă de zahăr era importată din străinătate, la preţuri destul de ridicate. Producţia de sămînţă de sfeclă de zahăr (soiul Lovrin 532, creat de staţiune), care se obţine acum la staţiune şi în alte puncte din ţară îndrumate de colectivul nostru, are o calitate mai bună decît cea importată şi acoperă în mare întregime nevoile interne ale ţării.

Sămînţa de soi are un mare rol în sporirea producţiei agricole. De acest lucru au început să se convingă tot mai mulţi producători agricoli din regiune, care solicită insistent schimbul de seminţe direct de la staţiune. In afară de repartiţiile prin I.S.A.P.V.S. şi baze de recepţie, staţiunea răspunde în mare măsură cererilor multor gospodării, efectuînd schimburi de seminţe peste prevederile planificate. Asemenea beneficiari au fost gospodăriile agricole colective din Lovrin, Comloşul Mare, Uihei, Gottlob, Şandra, Tomnatic etc., precum şi zeci de ţărani cu gospodărie individuală din Lovrin.

Valoarea rezultatelor de orice fel ale activităţii ştiinţifice nu poate fi apreciată decît după gradul în care ele au aplicaţie în practică şi sînt cerute de practică. De aceea, staţiunea noastră ţine o permanentă legătură cu gospodăriile de stat, gospodăriile agricole colective, întovărăşirile şi gospodăriile individuale.

In afară de alte consfătuiri şi conferinţe sporadice, în cadrul staţiunii se ţin anual cîte două consfătuiri cu caracter larg: una cu ocazia discutării planului de activitate şi alta în care se expun rezultatele muncii de cercetare, în scopul de a se trece la punerea lor în practică. La aceste consfătuiri sînt invitate organele agricole regionale şi raionale, tehnicienii de la punctele agricole şi reprezentanţi ai S.M.T.-urilor şi G.A.S.-urilor, preşedinţii şi agronomii din gospodăriile agricole colective, reprezentanţi ai şcolilor agricole etc. La consfătuiri se dezbat atent temele noi luate în studiu, se fac propuneri privind cele mai indicate probleme ce trebuie rezolvate, se face un schimb folositor de păreri, care în ultimă instanţă ajută ca întreaga activitate a staţiunii să fie mai fructuoasă şi mai de calitate. In afară de aceste consfătuiri, organele agricole de la raion sau regiune organizează în cadrul staţiunii noastre şi cu concursul specialiştilor de la staţiune, consfătuiri pe diverse probleme, cum au fost cele în legătură cu folosirea ghivecelor nutritive în legumicultură, plantarea de vară a cartofului, aplicarea sistemului Malţev de lucrare a solului etc.

La staţiune, se organizează de asemenea vizite ale ţăranilor colectivişti, întovărăşiţi şi cu gospodărie individuală din împrejurimi. Cu aceste prilejuri, se prezintă vizitatorilor în special acele cîmpuri pe care găsesc rezultate privind culturile ori metodele care îi interesează mai direct. De exemplu, în acest an s-au putut prezenta loturi comparative, din care au reieşit: efectul pozitiv pe care îl au îngrăşămintele la sfecla de zahăr şi porumb; influenţa diferitelor plante premergătoare asupra grîului; comportarea hibrizilor de porumb obţinuţi în staţiune etc, etc. Vizitarea cîmpurilor staţiunii, ca şi explicaţiile ce se dau cu acest prilej contribuie la îmbogăţirea cunoştinţelor agrotehnice ale ţăranilor muncitori.

In îndrumarea sa directă, staţiunea experimentală agricolă Lovrin are gospodăriile agricole colective din comunele Lovrin, Şandra, Pesac, Gottlob, Comloşu Mare, Tomnatic, Uihei, Bulgăruş, precum şi cîmpurile semincere din cadrul gospodăriilor raionale de producere a seminţelor de la Lugoj şi Jimbolia.

In cadrul muncii de îndrumare din gospodăriile agricole colective, specialiştii staţiunii sprijină consiliile de conducere în întocmirea planurilor anuale de producţie, respectarea rotaţiei juste a culturilor, realizarea schimbului de seminţe şi introducerea soiurilor raionate, fixarea epocilor de însămînţat, recoltat etc., organizarea şi întreţinerea loturilor semincere, identificarea diferitelor atacuri de boli şi dăunători şi stabilirea metodelor de combatere a lor. Cu sprijinul cercetătorilor noştri, gospodăriile agricole colective Lenauheim şi Uihei au făcut organizarea teritoriului. Ca atare, ele au terenul asolat şi toată atenţia se dă acum respectării asolamentului. Restul gospodăriilor sînt îndrumate ca pînă la introducerea asolamentului raţional să-şi asigure o bună rotaţie a culturilor de bază.

Dată fiind experienţa de pînă acum şi continuitatea în munca de îndrumare a acestor unităţi, propunerile cercetătorilor noştri sînt însuşite fără dificultate de către colectivişti. Cercetătorii staţiunii sînt solicitaţi de gospodării atunci cînd li se ivesc unele greutăţi şi sînt invitaţi la adunările generale, în care se dezbat problemele importante de planificare ori de organizare a muncii. Este o mîndrie pentru staţiune, atunci cînd pe cîmpurile acestor gospodării rezultatele experimentale se văd confirmate. Cine a văzut în acest an holdele gospodăriei din Uihei sau ale celor din Lovrin, Comloş etc., s-a putut convinge cît de important este să aplici sistemul de lucrare a solului pentru semănatul grîului în porumbişte experimentat de staţiune, să asiguri cea mai bună premergătoare pentru culturile principale, să respecţi epoca cea mai bună de semănat, sau să îngraşi la timp sfecla de zahăr ori să organizezi şi să îngrijeşti diferenţiat loturile semincere.

Cu tot timpul nefavorabil din acest an, gospodăriile îndrumate de staţiunea noastră au obţinut la hectar o producţie destul de bună la cerealele păioase, ca: 1.639 kg de grîu la ha; 1.520 kg de ovăz la ha la Uihei; 1.570 kg de grîu, 2.263 kg de orz şi 1.680 kg de ovăz la Lovrin; 1.435 kg de grîu, 1.510 kg de ovăz la Comloşul Mare etc.

Introducerea în gospodăriile colective a metodelor noi experimentate la staţiune se face mai întîi pe loturi demonstrative. De aci, ele sînt trecute apoi în cultura mare. Aşa s-a procedat cu polenizarea suplimentară la porumb şi floarea-soarelui, semănatul porumbului în pătrat, producerea răsadurilor în ghivece nutritive, semănatul roşiilor, ardeilor, vinetelor direct în cîmp, folosirea îngrăşămintelor la principalele culturi de plante etc. Munca de extindere a realizărilor ştiinţifice se duce în primul rînd cu ajutorul caselor laborator. Cele mai multe gospodării au fost ajutate să înţeleagă că desfăşurarea activităţii caselor-laborator nu este legată neapărat de existenţa unor clădiri anume destinate. Laboratorul, locul unde se încearcă aplicarea metodelor noi, este cîmpul.

O formă valoroasă de îndrumare este şi vizitarea periodică, în grup, a gospodăriilor de către specialiştii staţiunii, cu care prilej se face o analiză amplă asupra stării culturilor din gospodărie şi se studiază la faţa locului resursele din gospodărie — nepuse încă în valoare — în vederea sporirii producţiei. Cu această ocazie, se face şi analiza activităţii cercetătorului care răspunde de îndrumarea gospodăriei respective.

Staţiunea dă un sprijin de seamă şi pentru rezolvarea problemelor generale ale agriculturii din regiune. Personalul de cercetare al staţiunii participă la diversele acţiuni de stat şi locale, cum sînt: organizarea teritoriului în gospodăriile agricole colective prin folosirea solelor înierbate, producerea seminţei hibride la porumb, punerea în valoare a pajiştilor şi izlazurilor, îndrumarea sectorului pomi-viticol, executarea de controale fito-sanitare, precum şi la o serie de acţiuni legate de înfăptuirea programului de redresare a agriculturii regiunii.

Desigur, cu toate aceste rezultate, sarcina sprijinirii producţiei agricole din regiune nu este încă epuizată. Este nevoie în primul rînd să întărim şi mai mult legătura cu organele agricole regionale şi locale, în scopul unei coordonări mai rodnice a muncii de îndrumare dusă de staţiune. Aceasta ar face ca rezultatele activităţii de cercetare obţinute de staţiune să ajungă mai repede în practică.

De asemenea nu ne putem declara satisfăcuţi de modul în care am îndrumat producţia agricolă în sectorul individual. Organizarea vizitelor la staţiune a ţăranilor individuali, ca şi schimburile de seminţe în acest sector s-au făcut în mod cu totul sporadic.

O lipsă a noastră este şi aceea că n-am dat atenţia cuvenită condiţiilor în care este folosită în toate unităţile socialiste şi comune sămînţa de calitate furnizată de staţiune.

Prin remedierea acestor lipsuri şi prin stabilirea unui contact cît mai strîns cu practica agricolă — contact care reprezintă chezăşia succesului în activitatea de cercetare — sîntem încredinţaţi că într-un viitor apropiat vom răspunde cu şi mai mult folos sarcinilor stabilite de partid în domeniul creşterii producţiei agricole şi transformării socialiste a agriculturii noastre.

Ing. GH. STANCIU
Staţiunea I.C.A.R. — Lovrin

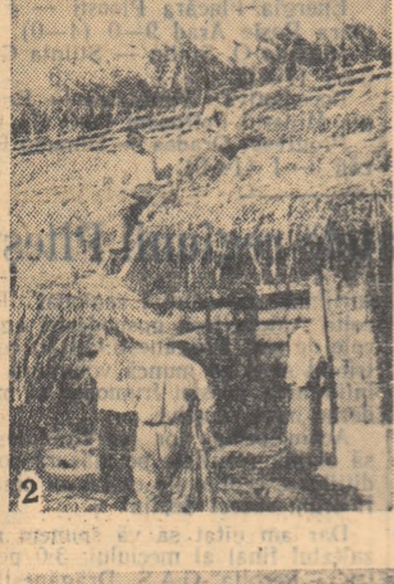
La dispensarul zooveterinar al comunei

O imagine din munca zilnică desfăşurată la sate de unul din miile de tehnicieni zooveterinari. Este vorba de tehnicianul Marin Cristea de la dispensarul zooveterinar al comunei Poenarii Vulpeşti, raionul Snagov. Privind cu toată răspunderea problema asigurării sănătăţii animalelor din comună, el a obţinut succese remarcabile şi în combaterea pestei aviare la păsările de curte. Ţărancele muncitoare Elena Muscalu şi Elisabeta Năstase, şi ca ele sute de locuitori ai comunei, aduc cu încredere la dispensar găinile, pentru a fi vaccinate contra pestei.

Pregătiri pentru iernatul animalelor în raionul Oradea

Bunii gospodari se îngrijesc de pe acum în vederea iernii. In gospodăriile agricole colective din raionul Oradea, se fac intense pregătiri pentru a se asigura vitelor hrană și adăposturi corespunzătoare pentru iarnă.

Obiectivul fotoreporterului nostru a surprins cîteva aspecte din munca colectiviștilor.

FOTO 1: Noul grajd modern de la gospodăria colectivă din comuna Borș. Grajdul va adăposti 80 de vite mari.

FOTO 2: In acest timp, la G.A.C. „Zorile roșii" din comuna Roșiori, brigada de constructori condusă de Csete Ștefan pregătește saivanul pentru adăpostirea celor 359 de oi ale colectivei. Saivanul este acoperit cu stuf, pe care colectiviștii și l-au procurat din resurse locale.

FOTO 3: O echipă de colectiviști de la G.A.C. „Drumul lui Lenin" din satul Vaida, lucrînd la însilozarea furajelor. Pînă acum, la această gospodărie au fost însilozate 9 vagoane de porumb furajer, în gropi betonate aflate la o distanță de 40-50 m. de grajd.

Pe calea marilor recolte

In satele și comunele raionului Zeletin, ca și în alte părți din cuprinsul țării, tot mai mulți țărani muncitori cu gospodării individuale, convingîndu-se de folosul lucrării în comun a pămîntului, pe suprafețe întinse și cu ajutorul mijloacelor mecanizate, fac cereri pentru înființarea de noi gospodării colective și întovărășiri agricole sau pentru a fi primiți în cele existente. Dacă la începutul acestui an, în comuna Frumușeni, formată din trei sate, nu era nici o unitate socialistă, în prezent, există aici trei întovărășiri agricole, cu o suprafață de 750 ha.

Din aceste întovărășiri, cea mai mare este aceea din satul Fundătura, care cuprinde o suprafață de 188 ha de teren și un număr de 118 membri. Datorită muncii de lămurire dusă de membrii acestei întovărășiri, în ultimul timp s-au mai înscris în întovărășire numeroși țărani cu gospodării mijlocii, care au adus întreaga suprafață. Așa, de exemplu, țăranul mijlocaș Irim S. Ioan s-a înscris cu 7,15 ha, Remei Carius cu 6,37 ha etc.

Și în comuna vecină Glăvănești s-au dobîndit succese în creșterea sectorului socialist al agriculturii. Astfel, la începutul anului, cele două întovărășiri existente aici cuprindeau abia suprafața de 68 ha de teren arabil, iar astăzi, prin înființarea unei noi întovărășiri — aceea din satul Glăvănești — suprafața s-a mărit cu încă 56 ha. De curînd, alte 25 de familii de țărani muncitori din sat, totalizînd o suprafață de 26 ha, au făcut cereri de înscriere în această întovărășire.

NICOLAE HORINCEANU
corespondent

Răspuns la întrebările cititorilor

Despre cooperativa agricolă de producție cu rentă

— Ce aduc membrii la înscrierea în cooperativă —

Mai mulți țărani muncitori din comuna Popoveni, raionul Gura Jiului, regiunea Craiova, ne întreabă ce bunuri aduc în cooperativa agricolă de producție cu rentă țăranii muncitori. Le răspundem la această întrebare prin articolul de mai jos.

După cum este știut, în agricultură principalul mijloc de producție este pămîntul. In prezent, ca și în trecut, țăranul muncitor își lucrează pămîntul ce-l are în dorința de a-și asigura pe deplin recolte mari. Dar numai cu gospodăria individuală se lovește de multe greutăți, neizbutind să-și îndestuleze casa cu cele trebuincioase traiului. Asta pentru că el nu poate să-și lucreze așa cum trebuie pămîntul fărîmițat în ogoare înguste, aflate la mari distanțe unul de altul. Situația se schimbă atunci cînd el își unește ogoarele în tarlale întinse fără haturi, care pot fi cultivate după știința și lucrate mai bine cu ajutorul mașinilor. Aici, producția la hectar crește simțitor, iar ca urmare, veniturile țăranului muncitor membru al unei forme de cooperare în producția agricolă sînt mai mari.

Tocmai de aceea, membrii cooperativelor agricole de producție se obligă să aducă la intrarea în cooperativă întreaga suprafață de teren pe care o posedă ei și membrii familiilor lor, precum și tot pămîntul pe care aceștia îl vor obține după intrarea lor în cooperativă, prin moșteniri, donații sau pe alte căi, în afară de terenul ocupat de casă, construcții gospodărești și o suprafață de 20—30 ari de teren ce îi rămîne ca lot personal pentru grădină, livadă etc.

Mulți țărani muncitori ne întreabă ce se întîmplă cu pămîntul adus în cooperativă, dacă acesta trece în patrimoniul cooperativei sau rămîne în proprietatea individuală a membrului. Este necesar să se știe că membrii cooperativei nu-și pierd dreptul de proprietate individuală asupra pămîntului adus în cooperativă. Avînd mai departe pămîntul în proprietatea individuală, membrii cooperatori au dreptul să-l doneze sau să-l lase moștenire prin testament altor membri, cooperativei însăși sau altor persoane din afara cooperativei. Aceasta înseamnă că membrul cooperator poate da zestre copiilor lui orice suprafață de teren, fără ca fiii sau fiicele să-și piardă titlul de proprietar asupra terenului lăsat moștenire de către părinți. In cazul cînd un membru pleacă din cooperativă, suprafața de teren cu care a intrat i se restituie din terenurile necomasate ale cooperativei, iar dacă nu există astfel de terenuri, el va primi suprafața cuvenită la marginea perimetrului cooperativei.

In afară de pămînt, la intrarea în cooperativă, membrii trebuie să aducă toate animalele de muncă — boi, cai, bivoli, animalele de producție (în afară de cele pe care, potrivit prevederilor statutului, are dreptul să le țină în gospodăria individuală), precum și mașinile și uneltele agricole mari pe care le posedă, ca semănători, prășitori, pluguri, căruțe, boroane, sculele atelierelor de fierărie, tîmplărie etc.

De ce este necesar ca membrii să aducă în cooperativă inventarul viu și mort pe care-l posedă? Aducerea animalelor de muncă, a mașinilor și uneltelor agricole mari în cooperativă va da posibilitate membrilor să îmbine armonios folosirea tractoarelor și mașinilor aparținînd S.M.T.-urilor cu întrebuințarea mijloacelor lor proprii. In prezent, tractoarele și mașinile S.M.T.-urilor execută îndeobște pe terenurile diferitelor unități agricole socialiste doar lucrările de bază, celelalte lucrări fiind executate cu mijloacele proprii ale unității respective. De asemenea, tot cu mijloacele proprii, membrii cooperativei fac transporturi și o serie de munci agricole pe terenurile pe care mașinile și tractoarele S.M.T.-ului nu pot fi folosite, ca, de pildă, pe terenurile cu pantă mare, pe cele care nu sînt suficient de zvîntate etc.

După cum am arătat, statutul prevede că membrii sînt obligați să aducă în cooperativă și animale de producție, sculele atelierelor de fierărie, tîmplărie etc.

La intrarea în cooperativă membrii trebuie să aducă și sămînța necesară însămînțării terenului potrivit cu suprafața adusă în cooperativă. Ei sînt obligați să aducă la înscriere cantitatea de furaje necesară hrănirii pînă la noua recoltă a animalelor de muncă și de producție pe care le-au adus în cooperativă.

Inventarul viu și mort adus de cooperatori la înscriere se evaluează de către o comisie de inventariere formată din 5—7 membri cooperatori aleși de adunarea generală, precum și din doi delegați din partea sfatului popular raional.

Comisia socotește chiar în prezența cooperatorilor cît valorează bunurile aduse de ei în cooperativă. Această comisie stabilește de asemenea calitatea pămîntului și face echivalarea în hectare de teren arabil a suprafețelor plantate cu vii, livezi, a fînețelor etc.

Din valoarea inventarului viu și mort adus de cooperatori se scade o contribuție obligatorie de 300—1.000 lei (stabilită de adunarea generală) pentru fiecare hectar de teren adus în cooperativă. Diferența în plus se achită de către cooperativă cooperatorului în termen de cel mult 6 ani. In cazul în care valoarea inventarului nu acoperă contribuția obligatorie pentru suprafața de teren cu care a intrat în cooperativă, membrul cooperator va achita diferența în bani sau natură în termen de 3—5 ani.

Pentru a se înțelege mai bine aceste lucruri, dăm cîteva exemple din cooperativa agricolă de producție „Cîmpia Dunării" care a luat ființă recent în satul Cîrna, regiunea Craiova.

Cooperatorul Mihai Dumitru a adus în cooperativă 1 ha de teren, pentru care trebuie să dea o contribuție de 600 lei. El a mai adus însă în cooperativă și doi cai, o căruță și un plug, care au fost evaluate de comisia de inventariere la suma de 6.200 lei. Urmează deci ca, după reținerea celor 600 lei drept contribuție obligatorie, să primească de la cooperativă, în termen de cel mult 6 ani, suma de 5.600 lei.

Cooperatorul Tănase Roman n-a adus în cooperativă decît 2.25 ha de pămînt. Pentru aceasta, el trebuie să achite cooperativei în timp de 3—5 ani o contribuție obligatorie de 1.350 lei.

In numerele viitoare ale ziarului nostru, vom răspunde și la celelalte întrebări pe care ni le-au pus țăranii muncitori din diferite sate și comune, în legătură cu principalele prevederi ale statutului-model al cooperativei agricole de producție.

Din însemnările lui Ion Drumețu

Mai întîlnești pe ici, pe colo, și dintr-ăștia

Ați mîncat vreodată aguridă după ceva dulce? Gustul ăsta l-am simțit eu la Comana după buna impresie ce mi-o făcuse situația constatată la colectiva din Dobreni. Dar s-o luăm cu începutul.

Nu știu cum s-a potrivit că m-am apropiat de sat pe partea dinspre miazăzi. Se vede treaba că mă prea lăsasem dus pe gînduri. Or, poate mă trăsese, vorba ceea, „ața" într-acolo. Nu știu ce să spun. Fapt e că m-am pomenit pe malul unei bălți, unde m-am oprit.

In față, scufundat în apă pînă la genunchi, un om. Privea atent la pluta undiței. Mă duc spre el și-i dau binețe. Imi răspunde și ne dăm în vorbă. Aflu că-i colectivistul Constantin Dumitru din Comana. „Bravo!" zic în sinea mea. Să știi că ăștia au și echipe de pescari. Și apoi, cu glas tare:

— Dar de ce vă necăjiți cu unditele? Scule mai de doamne-ajută n-aveți?

— Cum să nu! Ion Pescaru, bunăoară, pescuiește cu cotețe, vîrși și prostovol. La fel și Gheorghe Cazacu, Ștefan Lampă, Marin Toader și Tudor Porema.

— Minunat, zic. Dar Pescaru ăsta cine-i? Brigadierul?

— Ba-i socotitorul.

Il privesc nedumerit.

— Adică și socotitorul prinde pește?

— D-apoi cum. El însă pescuiește numai noaptea. Ziua îndeplinește funcția de bază.

— Și socotelile îi ies la fix?

— Nu prea. Mai bine zis, nu-i ies întotdeauna. Bunăoară, astă-noapte, în 8 ceasuri n-a prins decît șase peștișori cît degetul: o văduvioară, trei bălușți și două albișoare. Ceea ce vine cam la 80 de minute un peștișor. Crezi dumneata că asta-i socoteală bună?

Încet, încet, am început să înțeleg cum stau pe aici lucrurile. Nu era nici pomeneală despre vreo echipă de pescari a colectivei, cum crezusem eu. In schimb, erau aci o seamă de încurcă-lume care pescuiau pe două fronturi: în baltă, după saramură. în gospodărie, după zile-muncă. Iar consiliul de conducere se pare că închide ochii. Vorba ceea: n-am văzut, nici pe-acolo n-am trecut.

N-a văzut consiliul de conducere nici cele cîteva hectare de porumb rămase fără nici o prașilă, nici buruiana din grădina de legume, nici borceagul recoltat tîrziu. Acuma, însă, vede că porumbul n-a rodit, că din grădina de legume nu s-au recoltat decît produse în valoare de 3.000 lei, că de la 78 de oi gospodăria s-a ales abia cu 22 de miei și că nutrețul nu prea-i „nutritiv".

Am întrebat dacă gospodăria n-ar putea să taie stuf din baltă, ca să-l valorifice. Mi s-a răspuns că ar putea. Mai mult, că ar putea fi valorificat pe loc cu 3 lei maldărul. Acum un an, gospodăria a avut o aprobare pentru cîteva hectare. N-a tăiat un fir de stuf, însă. Recent, a mai primit o aprobare pentru 2.000 de maldăre. Credeți oare că consiliul se va folosi de ea? Bine ar fi. Să nu se întîmple iar ca-n iarna trecută. Atunci consiliul de conducere a dat stuful să fie tăiat de către niște țărani individuali din Colibași. In ce condiții? Un maldăr ție, unul mie. Mai avantajos nici că s-ar fi putut. Ei, ce spuneți? Descurcăreț consiliu, nu?

★

Și totuși, lucrurile ar putea să meargă bine la Comana. Sînt aici multe bogății, cum nu prea găsești în alte părți. Dar mi se pare mie că consiliul de conducere al colectivei a uitat zicala: „Cînd nu-i cap, vai de picioare". Eu m-aș prinde să i-o amintesc, deși mă mir că n-au făcut-o încă Radu Gheorghe, Anghel Constantin, Ioana Rupedeal, Orpina Menghie, Marin Ioniță și alți colectiviști conștiincioși și buni gospodari.

De bună seamă că nici secția agricolă din Vidra nu trebuie uitată. Ar fi cazul ca și tehnicienii să dea mai des pe la această colectivă și s-o ajute, pentru ca să meargă înainte și nu înapoi.

Și acum, vă las. Rămîneți sănătoși și doresc să aud cît mai curînd și lucruri bune despre colectiva din Comana.

Pt. conformitate
N. COMANICI

Crește producția de plante medicinale

Producția de plante medicinale la hectar obținută anul acesta depășește cu mult producția anului trecut. In regiunile Stalin, Suceava și Regiunea Autonomă Maghiară, de pildă, producția de chimion a crescut cu sută la sută, iar producția de mentă verde a crescut în regiunea Stalin și Regiunea Autonomă Maghiară cu peste 20 la sută.

Pînă în anul 1944 în țara noastră se cultivau doar 7 specii de plante medicinale. Astăzi se cultivă 28 de specii de plante medicinale și aromate. A fost introdusă în cultură valeriana, măsălarița, pyretru și altele. Aceste plante cultivîndu-se pe suprafețe mari, acoperă necesarul pentru industria noastră farmaceutică; o cantitate însemnată putîndu-se chiar exporta.

Datorită cererilor mari ale industriei farmaceutice, chimice și cosmice, precum și cerințelor tot mai mari la export, suprafața cultivată cu plante medicinale a crescut anul acesta de 6 ori față de anul 1950. Suprafața cultivată cu măgheran, valeriană și thymus, de pildă, a crescut în ultimii doi ani de aproape 4 ori, iar venitul cultivatorilor la hectar a crescut în aceeași perioadă cu mai mult de 4 ori. Regiunile Galați, București, Iași și Bacău, mari producătoare de plante medicinale, au obținut producți sporite la hectar. Se mai cultivă plante medicinale, și în regiunile Suceava, Stalin, Baia Mare, Oradea, Timișoara, Craiova, Regiunea Autonomă Maghiară.

Să redăm producției cît mai mari suprafețe de pășuni naturale

Dacă cercetăm situația pășunilor naturale din țara noastră, vedem că peste 70 la sută din ele sînt situate în zonele de silvostepă și păduroase, iar importante suprafețe din aceste pășuni, ca urmare a neîngrijirii și a exploatării neraționale, sînt azi invadate de tot felul de mărăcini, tufișuri și arbori tîrîtori.

Statisticile întocmite ne arată că între anii 1943—1950 existau în țara noastră peste 400.000 ha de pășiști naturale acoperite de o asemenea vegetație lemnoasă. Din această suprafață, datorită măsurilor luate pe linie de stat, în ultimii ani, au fost curățate de arboreturi și îmbunătățite aproape 200.000 de hectare.

Intr-o serie de comune, ca, de pildă, Sarmisegetuza, raionul Hațeg, Vama Buzăului, Beia, regiunea Stalin, Dărmănești, raionul Moinești, și multe altele, țăranii muncitori, mobilizați de sfaturile populare și sub îndrumarea agronomilor și zootehniștilor, au curățat an de an suprafețe întinse de pășune, care în prezent au devenit productive, animalele găsind pe ele în tot timpul verii iarbă din belșug.

Succesele înregistrate pînă acum în această privință constituie un fapt îmbucurător. Nu trebuie însă să uităm rezervele uriașe de masă verde care zac nevalorificate încă în mii de hectare de pășune naturală neproductivă.

Sarcinile puse în fața agriculturii prin Directivele celui de-al doilea Congres al partidului, cu privire la dezvoltarea creșterii animalelor, sînt mari. In anii ce urmează, trebuie să înmulțim simțitor numărul animalelor, să le îmbunătățim rasa, să ridicăm productivitatea lor. Fără suficiente furaje de bună calitate, însă, aceste sarcini nu pot fi înfăptuite. După cum se știe, pășunile naturale sînt o sursă importantă de hrănire a animalelor în timpul verii. Or, dacă am vizita în momentul de față munții Sebeșului, Sibiului, Apusenii, sau cei din nordul Bucovinei, am vedea zeci de mii de hectare de pajiști naturale acoperite complet sau în mare parte cu arboreturi (ienuper, jep), mărăcini, tufișuri etc. Pe aceste pășuni crește iarbă puțină și de proastă calitate, pe care animalele nici nu o pot paște în întregime.

Ce trebuie făcut pentru ca suprafețele de pășuni naturale invadate de arboreturi să devină productive? In primul rînd, este necesar ca tehnicienii de la raioane și puncte agricole să identifice suprafețele de pășuni ce urmează a fi curățate în această toamnă și, împreună cu comitetele executive ale sfaturilor populare comunale, să întocmească în acest scop planul de lucru.

O dată planul de lucru întocmit, el va fi supus discuției adunării obștești a crescătorilor de animale din comuna respectivă. Obștea, potrivit prevederilor Decretului nr. 303/1955, privitor la organizarea, administrarea și folosirea pășunilor comunale, are împuternicirea să stabilească modul în care planul elaborat va fi tradus în viață. Așa, bunăoară, ținînd seama de numărul animalelor învoite la pășune, adunarea obștească va hotărî cu cîte zile-muncă trebuie să contribuie fiecare producător din comuna respectivă, ce suprafață urmează să fie curățită, cum și în cît timp vor fi executate lucrările.

Pe baza acestei hotărîri, care va fi întărită printr-o decizie a comitetului executiv al sfatului popular comunal, se vor întocmi tabele nominale ale locuitorilor, indicîndu-se în dreptul fiecăruia numărul zilelor-muncă ce le va presta.

Pentru ca lucrările să se desfășoare în mod organizat și mai cu spor, administratorul fondului zoopastoral, cu sprijinul tehnicianului agricol și zooveterinar, va organiza oamenii pe echipe de lucru, fiecărei echipe delimitîndu-i-se o anumită porțiune de pășune.

In timpul desfășurării lucrărilor, tehnicienii de la raioane și puncte agricole sînt datori să dea oamenilor îndrumările tehnice necesare. Ei trebuie să vegheze ca arboretul să fie tăiat la o adîncime de 10—15 cm, astfel încît să nu rămînă cepi, care ar putea răni animalele la picioare, iar după tăierea tufelor materialul lemnos să fie strîns în grămezi și transportat de pe pășune. Tăierea arboreturilor se efectuează de obicei cu unelte de mînă, cum sînt topoare, tîrnăcoape, sape mari, joagăre etc.

Imediat după terminarea lucrărilor agricole de toamnă, e necesar ca crescătorii de animale să fie mobilizați și îndrumați să participe în număr cît mai mare la curățitul pășunilor naturale din raza comunelor respective. Această lucrare poate fi continuată pînă la căderea zăpezii, chiar și în zilele cînd timpul este ploios sau pămîntul înghețat.

Crescătorii de animale trebuie să înțeleagă că este în interesul lor și al țării să presteze numărul de zile cu care au fost impuși la curățirea pășunilor naturale. In felul acesta, ei asigură animalelor lor pe timpul verii condiții bune de hrănire, ceea ce va duce la creșterea producției [illegible]

Ing. C. BISTRICEANU
din Ministerul Agriculturii

Timpul probabil

pentru zilele de 10, 11 și 12 octombrie

Vreme rece cu cer schimbător în jumătatea de nord a țării și noros în sud. Ploi cu caracter intermitent vor cădea în cea mai mare parte a țării, fiind mai abundente în sud. In munți ninsoare. Vînt tare din nord-est. Temperatura în general constantă. Minimele vor oscila între minus 3 grade și plus 7 grade, iar maximele între 12 grade și 20 grade. Furtuni pe mare.

Din experiența S.M.T. Chiraftei în reducerea prețului de cost

Colectivul de mecanizatori din S.M.T. Chiraftei privește cu toată răspunderea sarcinile trasate de Congresul al II-lea al partidului, cu privire la reducerea prețului de cost al lucrărilor executate în acest an cu cel puțin 34 la sută față de anul trecut.

Cea mai însemnată condiție pentru reducerea prețului este depășirea planului de producție. Executînd în același interval de timp și cu aceleași mijloace un volum de lucrări mai mare decît cel planificat, este evident că, repartizate per hantru, cheltuielile de producție vor fi mai mici decît cele planificate. Știind acest lucru, colectivul de mecanizatori de la S.M.T. Chiraftei a urmărit zi de zi îndeplinirea și depășirea sarcinilor de plan, obținînd succese de seamă. Astfel, în campania de primăvară, față de 6.769 de hantri planificați, s-au realizat 10.569 de hantri. In aceeași perioadă, prețul de cost al hantrului a fost redus cu 7,40 lei. Pentru aceste realizări, stațiunea a primit Steagul roșu al Ministerului Agriculturii și Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor Agricoli, de stațiune evidențiată II pe țară. In campania de vară, s-au realizat 14.187 de hantri, față de 10.472 planificați, înregistrîndu-se o nouă reducere a prețului de cost.

La 1 septembrie a.c., situația cheltuirii fondurilor pe cele 5 categorii componente ale prețului de cost se prezintă astfel:

Denumirea cheltuielilor	Cheltuieli planificate lei	Cheltuieli reale lei	Economii lei
Carburanți și lubrifianți	526.344	467.008	59.336
Reparații tract. și mașini agricole	2.356.817	2.284.025	72.792
Salarii pers. dir. productiv	682.483	682.483	——
Salarii pers. tehnic-adm.	285.886	237.203	48.683
Chelt. adm. și gospod.	121.506	103.201	18.305
Total	3.973.036	3.773.920	199.116

După cum se vede din acest tabel, economiile realizate în primele opt luni ale anului se ridică la aproape 200.000 lei.

Cred că nu este lipsit de interes să arătăm că depășirile de plan înregistrate nu s-au obținut în dauna calității lucrărilor. De altfel, pentru calitatea bună a lucrărilor executate, aproape toate brigăzile de tractoare ale stațiunii au fost premiate de către gospodăriile colective deservite. G.A.C. Băleni, de pildă, a premiat 2 brigăzi (a III-a și a VI-a). G.A.C. Plevna a premiat brigada a V-a, G.A.C. Oasele a premiat brigada I etc. Executarea lucrărilor agricole la timp și la un înalt nivel calitativ a avut drept urmare obținerea unor însemnate sporuri de recolte pe ogoarele G.A.C.-urilor și întovărășirilor deservite. Aceasta a contribuit la atragerea unui număr mereu mai mare de țărani muncitori pe făgașul agriculturii socialiste, în prezent S.M.T. Chiraftei avînd în raza sa de activitate 18 gospodării colective și 18 întovărășiri.

Cum a reușit S.M.T. Chiraftei să-și depășească sarcinile de producție?

In primul rînd, trebuie arătat că, încă înainte de începerea anului agricol, asigurarea prin contractări a unui volum de lucrări corespunzător capacității de producție a celor 83 de tractoare și restului de utilaj a fost o preocupare centrală a personalului agrotehnic din stațiune, în frunte cu agronomul șef, tov. Ing. Viorel Antal. Incă din iarnă, volumul lucrărilor contractate depășea cu mult prevederile planului de producție.

Dotarea celor 18 brigăzi de tractoare cu un inventar complex, care să le permită efectuarea unui mare volum de lucrări diferite, a fost de asemenea o preocupare de seamă a conducerii stațiunii. Inainte de plecarea pe teren, brigăzilor li s-au înmînat sarcinile de producție și normele de consum pe campanie, ordine de lucru, decadele, precum și itinerarii precise de deplasare, care au fost astfel întocmite, încît să se piardă cît mai puțin timp cu deplasările. Pe teren, brigăzile au fost repartizate să lucreze la aceleași unități pe care le-au deservit și în cei trecuți. Este o metodă bună, prin care se realizează nu numai o colaborare din ce în ce mai strînsă între mecanizatori și colectiviști, ci și o mai bună cunoaștere de către mecanizatori a terenurilor respective, ceea ce asigură condiții pentru aplicarea unei agrotehnici diferențiate, în funcție de felul și structura fiecărei parcele.

Pentru a asigura o mai bună asistență tehnică a brigăzilor pe teren, S.M.T. Chiraftei a desființat funcția de mecanic de sector, trecînd aceste cadre de calificare superioară în funcția de șef de brigadă. In felul acesta, s-au realizat totodată și economii la fondul de salarii.

Folosirea integrală a capacității de lucru a tractoarelor prin aplicarea metodelor înaintate de exploatare a lor devine tot mai mult o preocupare pentru mecanizatorii de la S.M.T. Chiraftei. Metoda graficului orar, de exemplu, este folosită de majoritatea tractoriștilor. Tovarășii C. Coșniță, N. Neacșu, N. Durac, N. Sima, C. Roșca, I. Țurcanu, I. Ciurea, S. Șerban, I. Palade și alți tractoriști care au folosit metoda graficului orar au realizat cîte 2 și 3 planuri în campaniile de primăvară și vară.

Pe linia aceleiași preocupări, în campania de primăvară s-au alcătuit 5 cupluri de cîte 2 semănători și 5 agregate complexe formate din cultivator, semănătoare, grapă. Tot pentru creșterea randamentului tractoarelor unui număr de 20 de pluguri „Ilie Pintilie" li s-a adăugat cea de a 4-a trupiță. In vară, s-au folosit 3 cupluri de cîte 2 batoze, care au treierat zilnic cîte 25—30.000 kg de boabe, iar metoda Brediuk s-a extins la mai multe arii.

Toate acestea au contribuit în mare măsură la creșterea productivității muncii (în primăvară, productivitatea muncii pe cap de muncitor a crescut cu 67 la sută) și reducerea simțitoare a prețului de cost, așa cum s-a arătat mai sus.

Se știe cît de mult pot contribui economiile de combustibil la reducerea prețului de cost al lucrărilor mecanizate. Avînd în vedere acest lucru, conducerea stațiunii, sub îndrumarea permanentă a organizației de bază și cu sprijinul comitetului de întreprindere și al organizației U.T.M., a învățat pe mecanizatori să îngrijească cu atenție mașinile, să respecte itinerariile de deplasare și să reducă la minimum deplasările în gol. Pentru a se evita risipa de carburanți și lubrifianți, toate remorcile-cisterne și pompele de alimentare ale acestora au fost din vreme revizuite temeinic. Alimentarea pe teren s-a făcut direct din remorca-cisternă în rezervorul tractorului, prin furtun. De asemenea, brigăzile au fost dotate cu tot utilajul de alimentare necesar, ca pîlnii cu site, prevăzute cu filtre duble, pompe aspiro-respingătoare, măsuri litrate etc. Respectîndu-se cu strictețe toate regulile de alimentare a tractoarelor, cît și evitîndu-se la maximum deplasările în gol, în campania de primăvară s-a economisit o cantitate de 14.609 kg de motorină, aproape 1.000 kg de ulei și 500 kg de benzină de pornire, ceea ce reprezintă reducerea cu 11 la sută a combustibilului planificat per hantru.

O luptă susținută s-a dus și pentru reducerea cheltuielilor de reparații. Prin executarea la timp a îngrijirilor tehnice zilnice și periodice, numeroși tractoriști au reușit să prelungească durata de funcționare a tractorului între 2 reparații. In stațiune sînt bine cunoscute brigăzile a XIII-a, condusă de C-tin Nedelcu, a XII-a a lui Bogdan Mihalache, a II-a a lui Iancu Pascu, a III-a a lui Tache Munteanu și altele, care și-au realizat cu regularitate planurile de producție în procente de 160—220 la sută, tocmai datorită faptului că respectă întru totul normativul de îngrijiri tehnice.

Economii la reparații s-au făcut și prin folosirea resurselor interne, în atelierele proprii ale stațiunii recondiționîndu-se numeroase piese de schimb, printre care bolțuri-role, axe-cutii de viteze, chiulase, pompe de injecție, pompe alimentare, pompe de apă, pompe de ulei etc. Din diferite materiale vechi (cadre vechi de pluguri reformate, capete de oțel etc.), s-au fabricat și diferite scule, ca ciocane, dălți, chei, etc. și diferite piese: șuruburi, piulițe, garnituri etc. Numai în campaniile de primăvară și de vară, la piese de schimb s-au realizat economii în valoare de 72.792 lei. Deosebit de important rămîne însă faptul că s-a redus numărul reparațiilor necesare și aceasta este o consecință directă a stabilității cadrelor, în sensul că tractoriștii nu sînt schimbați de pe o mașină pe alta.

Așa cum am mai arătat, reducerea prețului de cost nu constituie o preocupare numai pentru conducerea stațiunii, ci este un obiectiv permanent al întrecerii socialiste în care sînt antrenați toți mecanizatorii celor 18 brigăzi de tractoare.

Conducerea stațiunii analizează periodic prețul de cost al lucrărilor și ia măsuri de lichidare imediată a eventualelor depășiri a cifrelor planificate în cadrul articolului respectiv.

★

In prezent, mecanizatorii de la S.M.T. Chiraftei dau bătălia însămînțărilor de toamnă, pentru asigurarea unor baze trainice recoltei anului viitor. Tractoristul Antohie Piu, din brigada a IV-a condusă de Gheorghe Coțoi, și-a realizat în întregime sarcinile planificate pentru campania de toamnă (129 de hantri) încă de la data de 2 octombrie. Pe stațiune, planul campaniei de toamnă la data de 30 septembrie era îndeplinit în proporție de 43 la sută. Pînă la această dată, stațiunea își realizase sarcinile anuale de plan în proporție de 101 la sută.

Avîntul în muncă cu care lucrează mecanizatorii de la S.M.T. Chiraftei în actuala campanie, cît și rezultatele frumoase dobîndite de ei în campaniile agricole anterioare ne îndreptățesc să credem că, la sfîrșitul anului acesta, stațiunea va putea raporta cu mîndrie partidului că este pe calea îndeplinirii sarcinilor trasate de cel de al II-lea Congres al P.M.R. și de rezoluția plenarei C.C. al P.M.R. din 16-17 iulie 1956.

NICOLAE SEREDA
directorul S.M.T. Chiraftei
și ION LEȘEANU

Vizita delegației R. P. R., condusă de tov. Gh. Gheorghiu-Dej, în R. P. Mongolă

ULAN BATOR 6 (Agerpres). — La invitația Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Mongole și a C.C. al Partidului Popular Revoluționar Mongol, la 6 octombrie a sosit la Ulan-Bator delegația Republicii Populare Romîne, în frunte cu Gh. Gheorghiu-Dej, prim-secretar al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn, membru al Prezidiului Marii Adunări Naționale a R.P.R.

Pe aeroportul pavoazat cu drapelele de stat ale R.P. Mongole și R.P.R., delegația a fost întîmpinată de conducătorii guvernului mongol și Partidului Popular Revoluționar Mongol, de miniștri și activiști pe tărîm social din R. P. Mongolă, precum și de șefii unor reprezentanțe diplomatice.

Oaspeții romîni au fost salutați cu căldură de I. Tedenbal, președintele Consiliului de Miniștri al R.P. Mongole.

In cuvîntul său de răspuns, tov. Gh. Gheorghiu-Dej și-a exprimat convingerea că vizita în Mongolia a delegației Republicii Populare Romîne va întări și mai mult legăturile de prietenie care există între cele două țări.

Sub semnul prieteniei între popoarele care construiesc socialismul

Poporul muncitor din țara noastră a urmărit cu multă atenție și bucurie vizita delegației Republicii Populare Romîne, în frunte cu tov. Gh. Gheorghiu-Dej, în două țări prietene din Asia: R.P.D. Coreeană și R. P. Mongolă.

Vizita pe care delegația R.P.R. a făcut-o în R.P.D. Coreeană și pe care în prezent o face în R.P. Mongolă se desfășoară sub semnul prieteniei și unității frățești între popoarele romîn, coreean și mongol.

In Republica Populară Romînă, ca și în Republica Populară Democrată Coreeană sau Republica Populară Mongolă, popoarele luptă pentru realizarea acelorași obiective: întărirea păcii și construirea socialismului, făurirea unei vieți fericite și îmbelșugate pentru toți oamenii muncii. Cele trei țări fac parte din același puternic lagăr al păcii, democrației și socialismului.

Vizitînd R.P.D. Coreeană, delegația Republicii Populare Romîne a luat cunoștință de importantele succese obținute de poporul coreean pe calea lichidării distrugerilor provocate de război, pe calea construcției socialismului. In cei peste trei ani care au trecut de la semnarea armistițiului (iulie 1953), poporul coreean, sub conducerea Partidului Muncii, a reconstruit din temelii numeroase fabrici și uzine, hidrocentrale, institutii și așezăminte culturale. In Phenian, Nampho, Supun etc., mari fabrici și hidrocentrale funcționează din plin. La sate, harnicii țărani muncitori coreeni au constituit mii de cooperative agricole de producție și au obținut succese importante pe calea creșterii producției agricole. In 1957, poporul muncitor al Coreei de nord va trece la realizarea primului plan cincinal, etapă importantă pe calea construirii bazelor socialismului în R.P.D. Coreeană.

Țările lagărului socialist, printre care și Republica Populară Romînă, au acordat eroicului popor coreean un ajutor frățesc în opera de refacere a țării. Tratativele duse în iunie a.c. la București de către delegația guvernamentală a R.P.D. Coreene, în frunte cu tov. Kim-Ir-Sen, au contribuit la întărirea relațiilor economice, tehnico-științifice și culturale între R.P.R. și R.P.D. Coreeană.

In R.P.D. Coreeană, delegația Republicii Populare Romîne s-a bucurat pretutindeni de o caldă și prietenească primire. In Phenian, ca și la marele centru industrial Nampho, în satul Iongan, ca și la vestita hidrocentrală din Supun, poporul coreean a întîmpinat pe membrii delegației R.P.R. ca pe solii unui popor prieten și frate. La stația de cale ferată Nam-Tzo, țăranul muncitor vîrstnic Ri-Hu-San a dăruit delegației romîne un coșuleț cu castane din producție proprie. In coșuleț, se afla o scrisoare în care țăranul muncitor mulțumește pentru grija acordată fiului său care studiază într-un institut de învățămînt superior din București. La Nampho, locuitoarea Li-Er-Nac a mulțumit personal delegației pentru faptul că a fost vindecată de o boală grea la spitalul romînesc (se știe că în R.P.D. Coreeană se află și un spital de campanie trimis din R.P.R. cu tot personalul medical necesar, spital care dispune de 450 de paturi).

Cu aceeași caldă prietenie a fost întîmpinată delegația R.P.R. și pe teritoriul statului prieten mongol. Se știe că, după victoria revoluției populare în Mongolia (1921), în R.P. Mongolă a început construcția unei vieți noi. Din cea mai înapoiată țară din Asia, Mongolia a devenit un stat cu o economie prosperă. S-au creat o serie de ramuri industriale, s-au dezvoltat puternic creșterea animalelor (ramura de bază a producției agricole din Mongolia). In anii puterii populare, nivelul de trai al poporului mongol a crescut necontenit.

In ultimii ani, relațiile de prietenie și colaborare dintre Republica Populară Romînă și Republica Populară Mongolă s-au dezvoltat necontenit. Intre cele două țări a fost încheiat de curînd și un acord pentru întărirea colaborării pe tărîm cultural. Pe plan diplomatic, Republica Populară Romînă, împreună cu toate țările lagărului socialist, sprijină pe deplin cererea Republicii Populare Mongole de a fi primită ca membru în Organizația Națiunilor Unite.

Vizita delegației Republicii Populare Romîne în R.P.D. Coreeană și R.P. Mongolă contribuie la întărirea prieteniei și unității frățești între poporul nostru și popoarele coreean și mongol. Aceste popoare, care se află la mii de kilometri depărtare de țara noastră, urmăresc același scop măreț: construirea socialismului.

Apropiata întîlnire între reprezentanții Partidului celor ce muncesc din Ungaria și Uniunii Comuniștilor din Iugoslavia

BUDAPESTA 6 (Agerpres). — MTI transmite:

La Budapesta s-a dat publicității următorul comunicat oficial:

Comitetul Central al Partidului celor ce muncesc din Ungaria și Comitetul Central al Uniunii Comuniștilor din Iugoslavia au căzut de acord în urma unui schimb de scrisori asupra unei întîlniri între reprezentanții celor două partide. Intîlnirea va avea loc la 15 octombrie la Belgrad. Din partea Comitetului Central al Partidului celor ce muncesc din Ungaria la convorbire vor participa Ernö Gerö (conducătorul delegației), Antal Apro, András Hegedüs, Iános Kádár și István Kovács.

Știri agricole de peste hotare

● Ziarele din Moscova publică noi știri despre bogata recoltă de grîne obținută de colhozurile și sovhozurile din U.R.S.S. Astfel, lucrătorii din agricultura ținutului Altai au predat pînă acum statului 231 milioane de puduri de grîne (3,69 milioane de tone) adică de peste trei ori mai mult decît a dat ținutul Altai în cei mai buni ani de recoltă înainte de valorificarea pămînturilor.

● In statul Queensland din Australia, a izbucnit o puternică grevă a muncitorilor agricoli care tund oile în marile ferme. Muncitorii agricoli cer mărirea salariilor și sînt sprijiniți în lupta lor de către hamali și muncitorii din depozite, care refuză să transporte lîna tunsă de spărgătorii de grevă. Autoritățile din acest stat intenționează să facă uz de legea cu privire la starea excepțională pentru a folosi represalii împotriva greviștilor.

Legea pentru comasarea pămînturilor în R. P. F. Iugoslavia va fi pusă în discuția Adunării Naționale Federale

După cum relatează ziarul „Libertatea" din orașul Vîrșet (R.P.F. Iugoslavia), sesiunea din octombrie a.c. a Adunării Naționale Federale a R.P.F. Iugoslavia va discuta proiectul de lege pentru comasarea pămînturilor.

Proiectul de lege pentru comasarea pămîntului, ce a fost aprobat de Adunarea Națională Federală, va avea o mare importanță pentru ridicarea producției agricole în R.P.F. Iugoslavia. Proiectul de lege prevede gruparea pămînturilor răzlețite ale gospodăriilor de stat, cooperatiste și individuale în tarlale mari. In felul acesta, se vor crea posibilități pentru folosirea rațională a mijloacelor mecanizate și pentru o largă aplicare a metodelor agrotehnice înaintate. De asemenea, comasarea pămîntului va crea condiții favorabile și pentru efectuarea unor serii de lucrări importante de irigație, valorificarea de noi pămînturi etc.

Problema Suezului în discuția Consiliului de Securitate

După cum se știe, Consiliul de Securitate a luat în discuție în fond chestiunea Suezului. Prima ședință a și avut loc vineri iar cea de a doua luni. Deocamdată amănunte oficiale privind desfășurarea celor două ședințe nu ne-au parvenit. In schimb nu ne lipsesc amănuntele privind atmosfera, cadrul în care-și desfășoară lucrările Consiliul de Securitate. Aceste amănunte scot în evidență atît importanța pe care popoarele o acordă acestui însemnat eveniment cît și manevrele și poziția pe care pînă acum au adoptat-o puterile occidentale.

Astfel, deosebit de semnificativ este faptul că la sesiunea Consiliului de Securitate participă un număr mare de miniștri de externe: Pineau-Franța, Lloyd-Anglia, Favzi-Egipt, D. T. Șepilov-U.R.S.S., J. F. Dulles-S.U.A., C. Popovici-R.P.F. Iugoslavia, P. H. Spaak-Belgia. Va sosi de asemenea pentru a participa la lucrări și Menon-India. Cercurile politice și presa acordă o deosebită atenție acestui fapt considerîndu-l ca un prilej de tratative directe cu șanse de bună reușită. Cînd se face o asemenea presupunere se pare că există un dram de temei. In zilele care au trecut de la discuțiile purtate în Consiliul de Securitate pentru adoptarea ordinei de zi și pînă vineri cînd a început discutarea în fond a problemei au avut loc o serie de întrevederi între miniștrii de externe și secretarul general al O.N.U. și între unii miniștri de externe.

Agenția de presă americană „United Press" anunță că s-ar fi căzut de acord în urma acestor întrevederi ca cel puțin una din ședințele Consiliului de Securitate să fie închisă. In cadrul acestei ședințe ar urma să se ușureze ducerea de tratative directe între reprezentanții părților interesate, „fără a se lua ca bază de discuție condițiile puse de vreuna din părți". In cazul că aceste tratative n-ar avea rezultate, după cum anunța agenția americană, ar urma să se reia discutarea rezoluției anglo-franceze. Se știe însă că Egiptul s-a declarat hotărît împotriva acestei rezoluții care tinde să-i impună planurile de reacaparare a Canalului de Suez.

Tratativele directe de care vorbește agenția americană desigur nu sînt lipsite de importanță cu condiția însă ca puterile apusene să țină seama de drepturile legitime ale Egiptului. Ori din pregătirile făcute pînă acum, îndeosebi de guvernele Angliei și Franței, reiese că acestea vor încerca și în cadrul Consiliului de Securitate să capete legalizarea intențiilor și planurilor lor. Acesta a fost în ultima instanță și scopul pentru care Anglia și Franța s-au prezentat ca „reclamanți" ai Egiptului în fața Consiliului de Securitate.

Poziția aceasta de „reclamanți" a fost aleasă însă de nevoie, cînd s-a văzut că încercările cu conferințele de la Londra n-au dat rezultatele sperate. Guvernele Angliei și Franței cu tot sprijinul tacit al S.U.A., cu tot planul Dulles, n-au reușit să manevreze eficace pentru a sili Egiptul să renunțe la actul legitim înfăptuit. Desigur că eșuarea manevrelor anglo-franceze a fost determinată și de poziția fermă a Egiptului dar și de presiunea opiniei publice mondiale care a sprijinit fără rezerve cauza dreaptă a poporului egiptean. In plus chiar în sînul grupului de state strînse în jurul planurilor anglo-franceze există puternice divergențe care au făcut ca pînă la urmă „asociația beneficiarilor canalului" să nu poată fi încă organizată decît de paradă.

Dacă în fața partenerilor lor, reprezentanților Angliei și Franței nu le-a fost ușor să prezinte lucrurile convenabil, cu atît mai greu le va fi acestor reprezentanți să facă acest lucru în fața Consiliului de Securitate. Spunem cu atît mai greu cu cît aici se prezintă și adevăratul reclamant, Egiptul, care va arăta clar forului O.N.U. că nu-i vorba de nici o amenințare a navigației pe Canalul de Suez, că nu-i vorba de nici o încercare de folosire a canalului în scopuri politice în avantajul vreunui grup de state ci doar de un act legitim, de trecerea canalului în proprietatea adevăraților săi stăpîni și de o și mai temeinică asigurare a condițiilor și libertății de navigație pe această importantă cale pe apă. Și statele membre ale Consiliului de Securitate nu vor putea să nu țină seama de justețea punctului de vedere al Egiptului care-i conform cu prevederile Cartei O.N.U. la a cărei respectare Consiliul de Securitate veghează.

PE SCURT • PE SCURT • PE SCURT •

• *Zilele trecute, s-au încheiat lucrările celei de a 6-a sesiuni a Consiliului General al Federației Sindicale Mondiale, lucrări care s-au desfășurat la Sofia (capitala R. P. Bulgaria). Sesiunea a adresat oamenilor muncii și organizațiilor sindicale din lumea întreagă un apel ca să-și intărească eforturile în lupta pentru dezarmare și pentru interzicerea armei atomice și termo-nucleare.*

• *Pentru a contribui la continua întărire și dezvoltare a economiei R.P. Ungare, guvernul U.R.S.S. a acordat Ungariei pe anul 1957 un credit de 100 milioane de ruble. 60 de milioane de ruble vor fi acordate sub formă de mărfuri livrate din U.R.S.S., iar restul de 40 milioane, sub formă de valută liberă.*

• *Mai mulți oameni de stat din Grecia, între care și Averof, ministrul Afacerilor Externe al Greciei, au condamnat în declarațiile lor regimul de teroare polițienească pe care autoritățile britanice l-au introdus împotriva populației din insula Cipru. După cum anunță agențiile de presă, în prezent, majoritatea grecilor se pronunță pentru ieșirea Greciei din N.A.T.O. (pactul agresiv al Atlanticului de Nord).*

• *Dr. Ahmad Sukarno, președintele Republicii Indonezia, se află în prezent în R. P. Chineză, într-o vizită oficială de prietenie. La o recepție oferită de Ciu En-lai, președintele Consiliului de Stat al R.P. Chineze, președintele Sukarno a mulțumit pentru primirea cordială ce i s-a făcut în China și a arătat că asupra lui au produs o puternică impresie dragostea de libertate și unitatea poporului chinez, precum și credința fermă în cauza sa.*

Inceperea tratativelor între R.P.R. și S.U.A.

După cum s-a anunțat, guvernul R.P.R. a făcut guvernului S.U.A., la 7 martie a.c. propunerea de a se începe tratative în vederea reglementării unor probleme în suspensie între cele două țări.

In urma unui schimb de note intervenit ulterior în această chestiune, cele două guverne au căzut de acord ca tratativele să înceapă la 15 octombrie a.c. la București.

In cadrul tratativelor vor fi discutate problemele economico-financiare nereglementate, problema schimburilor comerciale între cele două țări, precum și unele chestiuni consulare, culturale și altele privind relațiile dintre R.P.R. și S.U.A.

Delegația R.P.R. va fi condusă de Alexandru Lăzăreanu, locțiitor al ministrului Afacerilor Externe, iar delegația S.U.A. de Robert H. Thayer, ministrul Statelor Unite la București.

Delegația S.U.A. urmează să sosească la București peste cîteva zile.

CULTURĂ FIZICĂ ȘI SPORT

R.P. Romînă—R.P.F. Iugoslavia 8—8 (5—5)

Intîlnirea de handbal dintre reprezentativele celor 2 țări prietene s-a terminat cu un rezultat normal față de desfășurarea partidei: 8—8 (5—5). Au marcat pentru romîni Bulgaru (4), Sauer (2) Jost și Vagner.

Un nou record al țării la atletism

In cadrul campionatului republican de atletism pe echipe Lia Manoliu a stabilit duminică, pe Stadionul Republicii, un nou record la aruncarea discului: 47,24 m.

Rezultate în categoria A de fotbal

In etapa de duminică a campionatului categoriei A de fotbal s-au înregistrat următoarele rezultate:

Locomotiva Buc. — Dinamo Buc. 3—2 (1—0).

Energia Flacăra Ploești — Flamura Roșie Arad 9—0 (4—0).

Dinamo O. Stalin — Știința Cluj 3—1 (1—1).

Locomotiva Timișoara — Energia Minerul Petroșani 1—0 (1—0).

Progresul Oradea — Dinamo Bacău 3—1 (1—0).

Raid sportiv prin satele regiunii Pitești

Și în regiunea Pitești, ca, de altfel, în majoritatea regiunilor patriei noastre, mișcarea sportivă de masă a căpătat în anii regimului democrat-popular o dezvoltare pe care nimeni nu și-ar fi putut-o măcar închipui înainte de 23 August 1944. De la un singur stadion (și acela creat mai mult prin bunăvoința... naturii, pe platoul parcului Trivalea din Pitești) — cît avea regiunea acum 12 ani — s-a ajuns azi la un număr considerabil de terenuri și baze sportive, în centrele raionale și în majoritatea satelor argeșene. Numai în acest an s-au construit două stadioane și s-au reamenajat alte opt, fără să mai vorbim de zecile de terenuri de volei în funcțiune, de sălile de șah, pistele de atletism etc.

Numărul participanților din rîndurile tinerilor muncitori de pe ogoarele regiunii la diferitele concursuri și competiții de masă a crescut de la an la an. De pildă, în această toamnă, la crosul „7 Noiembrie", într-un singur raion — Slatina — vor lua startul peste 470 de alergători.

Ridicarea elementelor de la sate în rîndurile deținătorilor de performanțe, precum și pregătirea lor pentru ca, alături de cei de la oraș, să devină aspiranți la titluri republicane, constituie o preocupare de seamă a C.C.F.S.-ului regional (președinte tov. Grigore Duduleanu).

Există în regiunea Pitești unele realizări în privința lărgirii bazei de cultură fizică și sport și a răspîndirii sportului la sate, dar există și unele lipsuri. Să vedem cîteva, și din unele, și din altele.

MAI MARE DRAGUL!

Ne aflăm, iubiți cititori, în minutul 43 de joc. Scorul este 0-0. Meciul de fotbal dintre chipele „Recolta"-G.A.S. Drăgănești-Olt și „Recolta"-S.M.T. Tîmpeni este viu disputat. Sutele de spectatori sînt foarte mulțumite atît de calitatea jocului prestat de cele două echipe, cît și de aspectul sărbătoresc al acestei întîlniri. Jocul se desfășoară pe noul stadion din comuna Drăgănești-Olt, care a fost construit cu sprijinul consiliului regional „Recolta". Muncitorii gospodăriei agricole de stat Drăgănești-Olt au contribuit și ei cu muncă voluntară la înființarea acestei frumoase și moderne baze sportive.

Acum, echipa lor se străduiește să obțină rezultate pe măsura condițiilor excepționale ce i s-au creat. Ii urăm succes deplin!

Dar am uitat să vă spunem rezultatul final al meciului: 3-0 pentru „Recolta"-G.A.S. Drăgănești-Olt.

★

Altă bază sportivă nou construită este cea din Horezu. Cabinele și vestiarele încăpătoare, tribunele frumoase, totul te îmbie aici să faci sport.

In Horezu, consiliul raional „Recolta" se poate mîndri cu o largă participare a tinerilor de la sate dornici să treacă în această toamnă probele G.M.A.

AȘA NU-I BINE

Aici, lucrurile se petrec tocmai pe dos. Există din belșug echipament dar nu există activitate sportivă. Echipa de fotbal a gospodăriei, care în trecut a fost fruntașă în campionatul raional, acum nu mai participă la competiții fiindcă... a pierdut dreptul de legitimare a jucătorilor.

Cine poartă vina? Comitetul de întreprindere, care nu s-a interesat de viața sportivă din cadrul unității respective și a considerat că sportivii găeșteni trebuie să se mulțumească... cu gloria trecutului.

O parte din vină o poartă însuși fostul președinte al colectivului, inginerul constructor Niculescu; acesta, pentru că n-a fost reales în conducere în acest an, s-a supărat ca văcarul pe sat și n-a mai dat nici un fel de sprijin, ci, dimpotrivă a pus chiar bețe în roate oricărei inițiative ce s-a luat aci pe linie de sport.

Fără îndoială, nu va trece mult timp și consiliul regional „Recolta", împreună cu C.C.F.S.-ul vor interveni să îndrepte situația creată și să împace... văcarul cu satul.

M. VOINEA

A 7-a aniversare a proclamării Republicii Democrate Germane

Republica Democrată Germană este principalul bastion al luptei poporului german pentru pace, unitate, democrație și socialism. In cei 7 ani care au trecut de la proclamarea republicii, oamenii muncii, sub conducerea Partidului Socialist Unit din Germania, au obținut mari succese. Au fost îndeplinite și chiar depășite principalele obiective ale primului plan cincinal. Industria, puternic dezvoltată, a produs în 1955, 1,52 milioane de tone de oțel laminat, 200,6 milioane de tone de cărbune, 28,7 miliarde KW/ore de energie electrică, 0,29 milioane de tone de îngrășăminte chimice, 17,6 milioane de perechi de încălțăminte, 32,2 milioane metri pătrați de țesături de lînă, 565.000 tone de carne, 122,7 mii de tone de unt etc. Mari succese au fost obținute și în agricultură. Se știe că în 1945 s-a efectuat reforma agrară democratică, în cadrul căreia s-au împărțit la 485.920 de țărani muncitori, 3.298.082 ha de pămînt moșieresc. In anii care au urmat, au fost obținute mari progrese pe calea dezvoltării și transformării socialiste a agriculturii.

Publicăm mai jos fragmente din articolul: „Perspectivele agriculturii R. D. Germane în cel de-al doilea plan cincinal" de ERNST GOLDENBAUM, vicepreședinte al Camerei Populare din R. D. Germană.

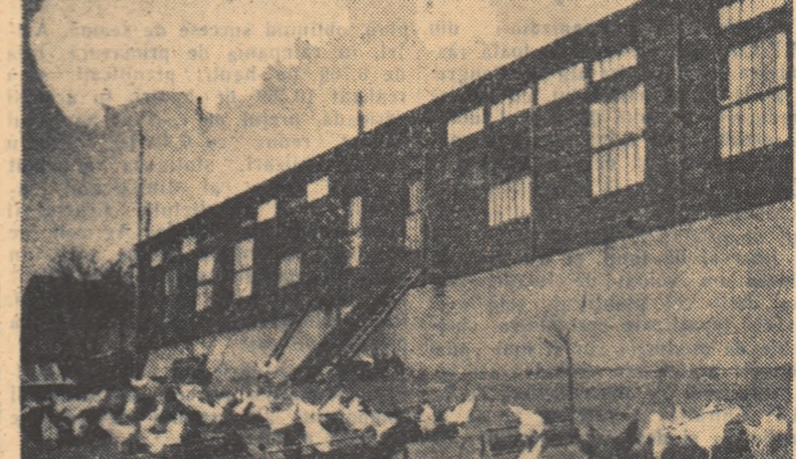
Perspectivele agriculturii R. D. Germane în cel de-al doilea plan cincinal

Cel de-al doilea plan cincinal al R.D. Germane pune în fața oamenilor muncii din țara noastră o sarcină de mare răspundere. Realizînd cifrele prevăzute de planul cincinal, economia R.D. Germane va putea să depășească Republica Federală Germană în multe domenii și să dovedească astfel superioritatea orînduirii socialiste. Oamenii muncii din Republica Democrată Germană sînt conștienți că aceasta este o sarcină grea. Poporul muncitor din Republica Democrată Germană nu-și precupețește eforturile pentru realizarea acestui scop măreț, știind că se bucură de sprijinul continuu al tuturor țărilor din lagărul socialist.

Mecanizatorii din cele 605 stațiuni de mașini și tractoare ale Republicii Democrate Germane își ridică în fiecare an nivelul lor de cunoștințe mecanice. In fotografie: mecanizatorii de la S.M.T. Köthen executînd lucrări pe tarlalele unei cooperative agricole de producție.

Agricultura ținuturilor răsăritene ale Germaniei (teritoriul de astăzi al R.D. Germane) a avut foarte mult de suferit de pe urma războiului. Deosebit de mari au fost pagubele pricinuite în zootehnie. In anii 1944—1945, un mare număr de animale de muncă și de producție au fost transportate în apusul Germaniei. Ca urmare a acestui fapt, imediat după terminarea războiului pe teritoriul de astăzi al R.D. Germane numărul vitelor cornute a scăzut cu 25 la sută, iar al porcilor și oilor cu 66 la sută față de 1939. De asemenea, numărul mașinilor agricole a scăzut cu 50 la sută, iar al atelajelor cu 35 la sută față de nivelul antebelic.

Majoritatea celor peste 6000 cooperative agricole de producție au dezvoltat ramurile de producție ajutătoare, de pe urma cărora obțin mari venituri. In fotografie: ferma de păsări a cooperativei agricole de producție fruntașe din comuna Weissenschirmbach (R. D. Germană).

După efectuarea reformei agrare democratice, țăranii muncitori, cu sprijinul organelor politice și de stat, au desfășurat o intensă și largă acțiune pentru refacerea agriculturii. In 1950, agricultura R.D. Germane a reușit să atingă la cereale și cartofi producția globală de dinainte de război. Și numărul șeptelului s-a apropiat de nivelul antebelic.

In cadrul primului plan cincinal (1950-1955), în fața agriculturii a stat sarcina de a mări în mod substanțial recoltele medii la hectar și productivitatea vitelor. In această perioadă, au fost obținute rezultate importante pe calea mecanizării și transformării socialiste a agriculturii. Pe teritoriul R.D. Germane au luat ființă 605 S.M.T.-uri, care au pus la dispoziția țărănimii muncitoare mașini agricole de bună calitate. In 1952, țăranii muncitori au trecut la înființarea primelor cooperative agricole de producție. In ultimul an al cincinalului (1955), numărul acestor cooperative agricole de producție a depășit cifra de 6.000, cuprinzînd 200.000 de gospodării țărănești cu 1,2 milioane hectare suprafață arabilă. Primele succese în transformarea socialistă au contribuit la realizarea și chiar depășirea unor obiective în creșterea producției agricole. La grîne, de exemplu, în R.D. Germană s-a obținut în 1955 o recoltă medie de aproximativ 2.600 kg la ha, față de 2.500 kg. cît prevedea planul. La culturile-prășitoare și la rădăcinoase, recoltele medii la hectar au crescut, obiectivele de plan nefiind însă realizate. Rezultate importante s-au obținut în sectorul zootehnic: efectivul de animale a depășit în general nivelul antebelic. Astfel, numărul vitelor cornute a crescut, de la 1.960.000 în 1936, la 3.864.000 în 1955, al porcilor, de la 6.190.000 la 9.029.000, al oilor, de la 1.085.000 (1950) la 1.807.000. Producția-marfă în sectorul zootehnic a crescut, de la 370.000 tone (1950), la 870.000 tone în 1955, îndeosebi la produsele de lapte și carne de porc.

★

In cadrul celui de al doilea plan cincinal, producția vegetală din agricultura R.D. Germane va trebui să crească cu 18,1 la sută, iar producția animală, cu 25,9 la sută față de 1955. In 1960, recoltele medii vor fi: la grîu, 2.800 kg, la cartofi, 22.000 kg, la sfecla de zahăr, 35.000 kg, la plantele furajere suculente 64.600 kg, la oleaginoase 1650 kg la ha, etc. Desigur că, pentru obținerea acestor recolte și sporirea fertilității solului, trebuie să aplicăm creator într-o măsură și mai mare toate recomandările științei agricole.

Rezultate mari și importante vor fi obținute în domeniul mecanizării agriculturii. Se știe că, încă în cursul primului plan cincinal, noi am obținut succese însemnate în această privință. In anii celui de al doilea cincinal, ne propunem să mecanizăm principalele lucrări din agricultură, care necesită un mare volum de lucru, în proporție de 81 la sută. Noi brigăzi permanente ale S.M.T.-urilor vor lua ființă pe lîngă cooperativele agricole de producție. Terenuri mai întinse vor fi lucrate mecanic și în sectorul țăranilor muncitori cu gospodării individuale. Pentru realizarea acestor sarcini mărețe, numărul tractoarelor (calculate în 30 HP) din S.M.T.-uri va crește cu 40 la sută, iar capacitatea de lucru a tractoarelor va fi mai deplin folosită. Astfel, S.M.T.-urile vor putea în 1960 să mărească, față de 1955, cu 84 la sută volumul lucrărilor executate. Pași mari vor fi făcuți pe calea mecanizării lucrărilor de recoltare la cartofi și sfecla de zahăr. In această privință cifrele sînt foarte grăitoare. In 1960, numărul combinelor pentru recoltatul cartofilor, puse la dispoziția agriculturii, va crește de 43 de ori, iar numărul combinelor pentru recoltatul sfeclei de zahăr, de 16 ori.

Multe prevederi ale planului se referă la creșterea producției de semințe de soi. Prin extinderea loturilor semincere, unitățile de stat și cooperatiste, încă din anul 1957 vor putea să-și asigure o dată la doi ani necesarul de semințe din producție proprie.

In anii celui de al doilea cincinal, organele de stat și specialiștii agricoli se vor preocupa în mod deosebit de luarea unor măsuri pentru o mai rațională folosire a terenurilor agricole, pentru o justă specializare a producției în unitățile agricole socialiste. Aceste măsuri de asemenea vor contribui la creșterea și ieftinirea producției agricole.

Rezultatele obținute de noi pînă acum în sectorul zootehnic sînt importante, dar nu ne pot mulțumi pe deplin. Noi dispunem în prezent de un număr mai mare de vaci de lapte decît în 1936, dar producția de lapte pe cap de vacă furajată este încă inferioară rezultatelor obținute în acest domeniu în Republica Federală Germană. In anii celui de al doilea cincinal, noi dăm cea mai mare atenție selecționării vacilor de lapte, după cantitatea și calitatea laptelui pe care-l dau. De asemenea, în comunele Republicii Democrate Germane se iau în prezent noi măsuri pentru întărirea asistenței veterinare și îndeosebi pentru combaterea tuberculozei la vite.

In acești ani, traiul țăranilor muncitori din R.D. Germană se va îmbunătăți și mai mult. La sate vor fi construite, cu ajutorul statului, 50.000 de noi locuințe. Vor lua ființă noi case de cultură, cinematografe, dispensare medicale și case de nașteri. La sate, va pătrunde tot mai mult un nou mijloc de culturalizare: televiziunea. Numărul aparatelor de televiziune va crește tot mai mult la sate, în cooperativele agricole de producție, în stațiunile de mașini și tractoare. In comunele R.D. Germane vor fi deschise un mare număr de noi magazine pentru desfacerea celor mai diverse mărfuri de larg consum.

Alianța de nezdruncinat între clasa muncitoare și țărănimea muncitoare din R.D. Germană constituie o garanție sigură a realizării obiectivelor celui de al doilea plan cincinal — etapă importantă pe calea construirii socialismului.

„Agricultura Nouă", organ al Ministerului Agriculturii și al Ministerului Gospodăriilor Agricole de Stat. Apare bisăptămînal. Redacția și Administrația Piața Scînteii Nr. 1 București. Telefon 760.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I.V. Stalin"